

JUPPERIN OMAKOTIYHDISTYS 2001 TAPAHTUMAKALENTERI 2001

SEURAAVA LEHTI 3/01 ILMESTYY 19.8.2001
AINEISTO LEHTIEN VIIMEISTÄÄN 29.7.2001

HUHTIKUU							
vk	M	T	K	T	P	L	S
13							1
14	2	3	4	5	6	7	8
15	9	10	11	12	13	14	15
16	16	17	18	19	20	21	22
17	23	24	25	26	27	28	29
18	30						

TOUKOKUU							
vk	M	T	K	T	P	L	S
17							
18		1	2	3	4	5	6
19	7	8	9	10	11	12	13
20	14	15	16	17	18	19	20
21	21	22	23	24	25	26	27
22	28	29	30	31			

KESÄKUU							
vk	M	T	K	T	P	L	S
22					1	2	3
23	4	5	6	7	8	9	10
24	11	12	13	14	15	16	17
25	18	19	20	21	22	23	24
26	25	26	27	28	29	30	
27							

HUHTIKUU

- 3.4. ti klo 19.00 "Sainin seura"
joka toinen tiistai
- 4.4. ke klo 19.00 sukututkimuskerho
joka toinen keskiviikko
- 5.4. to klo 18.00-19.00 askartelukerho
aina torstaisin
- 10.4. ti johtokunnan kokous
- 18.4. ti klo 19.00 "Sainin seura"
- 13.4. pe PITKÄPERJANTAI
- 15.4. su 1. PÄÄSIÄISPÄIVÄ
- 15.4. su JOY-lehti 2/2001 ilmestyy
- 16.4. ma 2. PÄÄSIÄISPÄIVÄ
- 19.4. to klo 17.00-17.30
YTV:n ongelmajäteauto TAMMITORILLA

25.4. ti klo 18.30
*** YHDISTYKSEN KEVÄTKOKOUS ***

28.4. la klo 15.00 Avanto-kerhon
perustava kokous

TOUKOKUU

- 1.5. ti VAPPU
- 8.5. ti klo 19.00 johtokunnan kokous
- 9.5. ke klo 15.00-20.00 JÄTELAVA
TAMMENTERHON pihalla
- 9.5. ke klo 18.00-19.00
*** SIIVOUS TALKOOT ***
klo 19.00 kahvitus
- 15.5. ti klo 19.00 "Sainin seura"
- 17.5. to klo 18.00
*** RANTATALKOOT Uimarannalla ***

24.5. to HELATORSTAI

KESÄKUU

- 12.6. ti klo 19.00 johtokunnan kokous
- 22.6. pe JUHANNUSAATTO
- 23.6. la JUHANNUSPÄIVÄ

HEINÄKUU

29.7. su aineisto JOY-lehteen 3/2001

ELOKUU

- 14.8. ti klo 19.00 johtokunnan kokous
- 19.8. su JOY-lehti 3/2001 ilmestyy
- 26.8. su KESÄJUHLA Rantakentällä

TAMMENTERHOSSA TAPAHTUU
Yhdistyksen toimitilassa Tammipääntie 33
!! TULKAA MUKAAN !!

JUPPERIN OMAKOTIYHDISTYKSEN JÄSENLEHTI

Ilmestyy neljästi vuodessa ja jaetaan Espoon Jupperin omakotialueelle.

Painos 800 kpl. Jäseniä 330. 25. vuosikerta.

PÄÄTOIMITTAJA: Saini Lanu. Toimitus: Kaivosmäki 8, 02730 Espoo, p. 854 6054.

PAINOPIKKA: Helsingin kauppakorkeakoulu HeSE print. ISSN 1238-3198

INTERNET-KOTISIVUT: <http://www.netcore.fi/joy/>

JUPPERIN OMAKOTIYHDISTYS RY:N JOHTOKUNTA 2001

PUHEENJOHTAJA Tapio Ala-Peijari 852 4727
Kaivosmiehenkuja 6 B

JÄSENET:

Jouni Holopainen varapuheenjohtaja Riihiniityntie 42	853 4340	Markku Rantalainen Peltotie 16	852 3515
Taru Ahlroth Jupperinkuja 8 B	853 4659	Eino Savola Palomäentie 10 A	853 2794
Mauri Alasaari Peltorinne 8	854 4997	Kimmo Sierimo Jupperinmetsä 16	854 4194
Kai Haapamäki sihteeri Kalliotie 17 A	854 3384	Rainer Westerlund Yhteistuvantie 1	852 1773
Eeva-Riitta Puomio Peltorinteenkuja 1	852 1353	Olavi Laine kunniapuheenjohtajana Jupperinmetsä 4	854 6866

JOHTOKUNNAN ULKOPUOLELTA

RAHASTONHOITAJA Seppo Räisänen Kaivoskuja 10	854 6487	PÄÄTOIMITTAJA Saini Lanu Kaivosmäki 8	854 6054
---	----------	--	----------

TILINUMERO Merita-Lähderanta 221318-17979

JÄSENEKSI LIITTYMINEN

varsinaisena jäsenenä Jupperissa olevan pienkiinteistön omistaja tai asuinhuoneiston tms. osakas

Henkilöjäsenenä: Jokainen Jupperissa asuva

LIITTYMISMAKSU 100 mk, vuosittaista jäsenmaksua ei ole

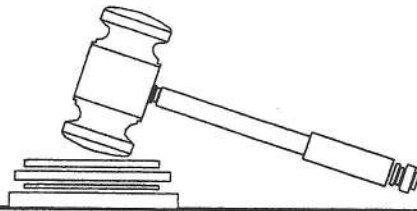
Kannattavina jäseninä Esim. yhtiö, yhdistys tms.
JÄSENMAKSU 200 mk vuodessa

Liittymismaksun voi suorittaa yllä olevan yhdistyksemme pankkiyhteyden kautta.
Tilillepanokorttiin on tiedonantoja osaan merkittävä selvästi nimi, osoite ja tontin numero.

KANSI: Saila Salonen

KANSIKUVA: Talvitapahtumassa mehu maistuu. (Kuv. Kimmo Sierimo)

PUHEEN- JOHTAJAN PALSTA

Yhdistyksemme tämä toimintavuosi on lähtenyt käyntiin varsin vauhdikkaasti. Perinteinen talvipäivä laajeni käsittämään yhteistyötä Laakso-
lahden ja Veinin yhdistysten kanssa sekä tiivistä edelleen yhteistyötä VPK:n kanssa. Talvipäivään tuli mukaan uutta ohjelmaa ja kävijämääräkin kasvoi, kun tilaisuuteen osallistui muitakin kuin pelkästään jupperilaisia. Haastetoiminnan perusteella VPK:n ensivasteryhmälle on hankittu lisää välineistöä, jonka hyöty tulee lähialueen asukkaille. Saadut kokemukset ovat mielestäni olleet hyviä ja yhteistyötä sopivissa muodoissa kannattaa kehittää edelleen.

Yhteistyötä ja sen edellytyksiä tulee kehittää edelleen. Yhtenä yhteistyömuotona palokunta on nyt järjestämässä yhteistä järjestysmiestutusta. Uuden lain mukaanhan yleisötilaisuuksia järjestettäessä pitää niissä olla myös kurssinkäyneitä nimettyjä järjestysmiehiä. Tilaisuuksien järjestäminen helpottuu, jos omalta alueelta on käytettävissä ko. henkilöitä. (Kurssi kestää yhteensä 24 tuntia, kaksi lauantaita ja kaksi iltaa 28.4 lähtien. Kurssille mahtuu vielä, joten jos olet kiinnostunut niin ota yhteyttä johtokunnan jäseniin. Osallistujille siitä ei aiheudu kustannuksia.)

Palomäen kaava on edennyt jälleen askeleen eteenpäin, joskaan ei asukkaiden enemmistön toivomusten mukaisesti. Kaupunginhallitus on lähettänyt kaavan rivitalojen rakentamisen sallivana kaupungin valtuuston hyväksyttäväksi. Yhdistys on osallistunut aktiivisesti myös kaavasta käytyyn keskusteluun alueen asukkaiden ja päättäjien kanssa. Kaavoituksella vaikutetaan alueen maanomistajien ja asukkaiden taloudellisiin sekä muihin arvoihin. Koska nämä arvot eivät voi olla aina yhteiset niin on selvää, että kaavoitus aiheuttaa helposti "intohimoja" eri suuntiin. Yhdistys on ollut järjestämässä useita tilaisuuksia alueella asuville tontinomistajille. Osanotto tilaisuuksiin on ollut runsasta ja enemmistön kanta on ollut aina selvä. Asukkaat ovat tulleet alueelle useimmiten juuri omakotimaisen ympäristön perusteella. He kokevat muutoksen tiivistetympään kaavaan muuttavan ympäristöä oleellisesti, jolloin se ei enää vastaa arvoja, jotka ovat olleet heille tärkeitä.

Kaavan tiivistäminen perustuu kaupungin kannalta kasvaviin asukasluokatuvoitteisiin. Voin

vain ihmetellä onko kaupungin tarkoituksena luopua omakotitaloalueiden rakentamisesta ja säilyttämisestä jo lähes valmiillakin alueilla. Tähän ei luulisi Espoon kaltaisella kaupungilla olevan varaa eikä tarvetta.

Kaavan käsittely ja siihen liittyvät eri keskustelut ovat olleet minulle monessakin suhteessa yllätyksellisiä. Toisaalta en ole kovin hyvin tuntenut kaupungin päätöksentekotapaa. Siihen liittyvä kulttuuri ja ongelmat ovat olleet uusia kokemuksia. Kaupungin päätöksentekotapaan on ollut hyödyllistä tutustua tarkemminkin ja se on varmasti ollut tarpeen. Toisaalta kaavan käsittelyn yhteydessä on tullut esiin myös menettelytapoja, joita on ollut vaikea ymmärtää. Esimerkiksi erään kannanoton puolesta kerättiin nimiä sellaiselle listalle, josta ei asukkaille selvinnyt tarkemmin, mitä siinä oli esitetty. Jälkeenpäin tuli yhdistykselle yhteydenottoja, joissa todettiin, että he olivat erehdyksessä laittaneet nimensä siihen, kun olettivat sen tarkoittavan omakotimaisen ympäristön säilyttämistä.

Sähkösovimuksiakin on järjestelty kevään aikana uudelleen. Kaksi vuotta sitten pidetyn kilpailuttamisen seurauksena osa alueen sähkösovimuksista siirtyi Vantaan Energian piiriin. Kun sopimuskausi nyt päättyi, niin otimme yhteyttä myös Espoon Sähköön. Sieltä saimmekin tarjouksen, joka koski kaikkia Omakotiyhdistyksen jäseniä. Tarjous oli halvempi kuin Espoon Sähkön yleisesti käyttämä tariffi. Vantaan Energian tarjoukseen verrattaessa edullisuus riippui sähkönkäyttötavasta. Tarjous jaettiin yhdistyksen jäsenille ja useat käyttivätkin sitä hyödyksi. Sopimukset tehtiin kuitenkin suoraan sähkölaitosten kanssa, joten tiedossani ei vielä ole, moniko teki tällä perusteella sopimuksen.

Kevät etenee tällä hetkellä vauhdikkaasti. Kevään toimintaa ovat mm. yhdistyksen kevätkokous, siivoustalkoot ja rantatalkoot. Tilaisuuksien yhteydessä on varsinaisen aiheen lisäksi hyvä mahdollisuus tutustua muihin jupperilaisiin, joten kaikki mukaan tilaisuuksiin ja samalla tutustumaan alueen muihin asukkaisiin. Tarkemmat tiedot tilaisuuksista toisaalla lehdesämme.

TAPIO ALA-PEIJARI

15. HUHTIKUUTA 2001

JOY No. 2/01 SISÄLTÖ

sivu 1	Puheenjohtajan palsta
sivu 2	Sisällysluettelo Historiaa: Jupperin Omakotiyhdistyksen jäsenlehti 16 vuotta sitten
sivu 3	Päätoimittajan palsta
sivu 4	Toimintakertomus vuodelta 2000
sivu 7	Kokouskutsu yhdistyksen kevätkokoukseen
sivu 8	YTV:n ilmoitus keräysautoista Olisiko joka kevät syytä järjestää Jupperissa koirankakkakampanja?
sivu 9	Kevätsiivouksesta, siivoustalkoot
sivu 10	Palomäen kaava etenee
sivu 12	VPK-uutisia
sivu 14	Opetusneuvos Jaakko Linnankiven haastattelu

MIETELAUSE: Onni kasvaa oman lieden kupeessa eikä vieraiden puutarhassa.
- Douglas Jerrold

sivu 20	Ilmoituksia
sivu 21	Aidasta näkösuoja ja piristystä pihaan
sivu 22	Seitsemän helppoa kysymystä: ANNA JA EMMI???????
sivu 23	Uusi painos tietopakettista
sivu 24	Tapahtumakatsaus
sivu 26	Hymyä huuleen Nykyteknologian slangi kielenkäytön siistijänä
sivu 27	Kulttuurihistoriaa hävitetään
sivu 28	Espoon ympäristölautakunnan seurantaraportti 1/2001
sivu 29	Tapahtuu Tammenterhossa
sivu 23	Tapahtumakalenteri

HISTORIAA

JUPPERIN OMAKOTIYHDISTYKSEN JÄSENLEHTI 16 VUOTTA SITTEN

JÄSENLEHTI 2/1985

Päätoimittaja Juhani Tarvas

Aiheet:

- Päätoimittajan palsta: Jätteenpolttolaitoksen johdosta tarkastellaan Jukka Paasivirran Studia Generalia luentoa 8.10.84.

- Puheenjohtajan palsta: Vihervuosi 1985: Teemavuoden toiminnan erittelyä. Yhdistyksen talkoista suuria suunnitelmia, Pekka Perttula.

Kansikuva:

- Kevätpuro, paju ja maisemaa, Helena Erke, 10 v.

Kokoukset ja yhdistystoiminta:

- Toimintakertomus v. 1984.
- Toivomuksia: Kurssigallupin vastauksia.
- Kevätkokouskutsu.

Asukastoiminta:

- Kilpailu: Taide- ja kirjoituskilpailun säännöt ja palkinnot.

Talkootoiminta ja jätekeräykset:

- Jäteasiaa: Jätteen poiskuljetus ja siivoustalkoot järjestetään.

Kunnallistekniikka yms:

- Espoon KH:lle: Asemakaavan muutosehdotus Jupperi I:n korttelissa 60116 tontti 10 ja 11 sekä osaa Jupperintien katualueesta.

Keskinäiset suhteet ja ilkeävalta:

- Laskuja, laskuja: Koiran ja postiljoonin väleistä, Se pieni musta äkäinen.

Luonnonsuojelu:

- Seminaari: Povaka järjestää seminaarin jätteenpoltoista ja käsittelystä, Kai Haapamäki.

Muut aiheet:

- Mieliipide: Lehteen haetaan uusia kirjoittajia, koska vanhat urautuvat, Pertti Leinonen.

PÄÄTOIMITTAJAN PALSTA

Ei oikein voi käyttää vanhaa sanontaa: *kevät keikkuen tulevi*, vaan pikemminkin: *kevät kehnosti kerkiävi*. Huolimatta viime päivien hiukan lämpimämmistä säistä takatalvelta jo pitkään on tuntunut. Eipä ole juuri muuttolintujakaan näkynyt, vain variksia ja harakoita, jotka lienevät huolehtineet jälkikasvustaan päätellen kovasta trafiikista. Lähes ainoat pikkulinnut, jotka lentelevät ja tiitittävät kevätlaulujaan, ovat talitintit.

Nyt on kai ollut aikaa linnunpönttöjen remontointiin ja siivoamiseen. Hesarissa (28.3.) oli mielenkiintoinen juttu otsikolla *Linnunpöntöt kannattaa puhdistaa pakkasilalla*, jossa varoitettiin kanankirpuista, joita ihmiset kuljettavat vaatteissaan pihoilta sisälle. Yksi huonosti siivottu linnunpönttö saattaa kuulemma tuottaa parituhatta kirppua, jotka kevätlämpö ja lintujen vierailut saavat kuoriutumaan ja hyppäämään iloisesti lämmiveristä isäntää kiusaamaan tämän häiriössä hikisenä kevätsiivouksen parissa.

Kevään Joy käsittää tapahtumia, joissa yhdistyksemme jäsenet voivat kunnostautua, mm. siivoustalkoissa talven väistyvien lumien paljastaessa erinäiset talvielämän jättämät jäljet ja törkykasat. Laittakaamme maisemat siisteiksi koko Jupperissa.

Sangen selvää inhorealismia ovat koirankakkakasat, jotka herättävät ulkonaliikkujoissa närkästystä. Koiranomistajat säästävät karseilta katseilta, jos muistavat korjata lemmikkinsä jätökset aina mukanaolevaan pikku pussiin.

Siivoustalkoita ennen on kuitenkin kevätkokous, johon toivotaan myös runsasta osallistumista.

Tavallaan kevästä ja luonnon heräämisestä tulee mieleen kotiseudun muikin viihtyisyys, jossa yhtenä tekijänä on omakotialueen

väljyys, jotta tilaa jää myös kasveille ja puille. Espoon kehittämisyrittämisistä on viime aikoina paljon puhuttu, miten on asianlaita täällä Jupperissa.

Kehittämisestä puhuttaessa on tuotu esiin myös kuntalaisten parantuneet vaikutusmahdollisuudet ja maalailtu visioita, jotka ovat ns. asukas/asiakaslähtöisiä. Esimerkkeinä valossa asiaa lähemmin tarkastellessa on todettava, että edellytykset yksityisen kuntalaisen ehdotusten hyväksymiseen ovat sangen rajalliset. Ei edes usean sadan jäsenen muodostamat yhteisöt pysty saamaan jäsentensä yhtenäisiä ehdotuksia siten esille, että lopulliset päättäjät toimisivat niiden mukaan.

Tässä mielessä on hyvänä esimerkkinä Jupperin omakotiyhdistys, joka on pitänyt toimintansa alusta asti kiinteästi yhteyttä täällä asuviin jäseniinsä. Sen yli 60-vuotinen historia kertoo myös Jupperin kehityksen historiaa. Yhdistys on niin ikään taistellut sen puolesta, että täällä kunnioitettaisiin niitä arvoja, jotka ovat periytyneet vuosikymmenten saatossa täällä asuneilta täällä edelleen asuville ja myös tänne muuttaneille. Jäsenille on myös tiedotettu niin menneistä kuin ajankohtaisista tai suunnitelluista asioista.

Jupperi on jupperilaisten mielestä aina haluttu pitää väljänä ja viihtyisänä omakotialueena. Niin se on ollutkin, ja on myös uskottu, että yhteiseksi koettujen arvojen voimalla näin jatkuukin.

Usko on alkanut pahasti horjua. Viimeisin pala Jupperia, joka sijaitsee Palomäen kaava-alueella, joutuu luopumaan väljyydestä ja vuosikymmeniä kestäneistä periaatteista, jos kaava hyväksytään kaupunginhallituksen esittämällä tavalla. Ei näytä hyvältä.

Muistetaan kuitenkin, että Pitkäjärvi vapautuu pian jäistä ja rantatalkoot puhdistavat sen rannat uinnille ja auringonotolle sopiviksi. Hyvää kesää!

SAINI LANU

TOIMINTAKERTOMUS VUODELTA 2000

1. YLEISTÄ

Vuosi 2000 oli yhdistyksen 45. toimintavuosi. Yhdistys on perustettu 11.9.1955.

Yhdistys on koko toimintansa ajan järjestämillään tapahtumilla pyrkinyt edistämään asukkaiden välistä kanssakäymistä ja luomaan yhteishenkeä.

2. JÄSENET

Yhdistyksen jäsenmäärä oli vuoden 2000 lopussa 360 henkilöä. Yhdistykseen liittyi viime vuonna 17 uutta jäsentä. Vuonna 1995 painettu juhlaKirja annettiin vielä viime vuonna jäseneksi liittyneille.

3. YHDISTYKSEN KOKOUKSET

Sääntömääräinen kevätkokous pidettiin 24.4.2000 Tammenterhossa. Läsnä oli 16 jäsentä. Sääntömääräinen syyskokous pidettiin 25.11.2000 Tammenterhossa. Läsnä oli 21 jäsentä. Syyskokouksessa päätettiin sääntöasioitten lisäksi hallituksen pitkään valmistelemat muutokset yhdistyksen sääntöihin.

4. JÄSENYEDET YHTEISÖISSÄ

Yhdistys toimii seuraavissa yhteisöissä:

- Leppävaaran alueneuvottelukunta
- Espoon Kotiseutuyhdistysten Liitto (EKYL)
- Suomen Kotiseutuliitto
- Suomen Sukututkimusseura
- Pro-Espoonjoki ry
- Pitkäjärvi-toimikunta

Edustajamme Leppävaaran alueneuvottelukunnassa oli Pekka Perttula, jonka tehtävänä oli erityisesti toimia aktiivisesti Kehä II:ta koskevista kysymyksistä.

EKYL:n varsinaisissa kokouksissa edustajana oli Saini Lanu. Silve Sahlan on osallistunut EKYL:n toimintaan hallituksen varajäsenenä.

Suomen Kotiseutuliiton vuosikokouksessa Oulussa yhdistystämme edusti Kai Haapamäki.

Yhdistyksellä on vahva edustus Pro-Espoonjoki ry:ssä, hallituksen puh.joht. Mauri Alasaari, jäsenenä Tapio Ala-Peijari, tal.h. Seppo Räisänen ja edustajistossa Eeva-Riitta Puomio.

Yhdistyksen aloitteesta perustetun Pitkäjärvi-toimikunnan toiminta on ollut vähäisempää kun edunvalvonta on siirretty osittain Pro-Espoonjoki ry:lle

5. JOHTOKUNTA JA TOIMIHENKILÖT

5.1 Johtokunta

Johtokunnan kokouksiin ovat osallistuneet puheenjohtaja, hallituksen seitsemän jäsentä sekä kunniapuheenjohtaja, sihteeri ja rahastonhoitaja. Johtokunta on pitänyt yksitoista (11) kokousta vuoden aikana. Numero nimen jälkeen osoittaa osallistumista kokouksiin.

- Puheenjohtaja Mauri Alasaari	8
- Varapuheenjohtaja Jouni Holopainen	9
Jäsenet:	
- Tapio Ala-Peijari	11
- Saini Lanu	11
- Eeva-Riitta Puomio	8
- Maria Tarvas	8
- Eino Savola	9
- Rainer Westerlund	10
- Kunniapuheenjohtaja Olavi Laine	9
- Sihteeri Kai Haapamäki	10
- Rahastonhoitaja Seppo Räisänen	6

5.2 Toimihenkilöt

Yhdistyksen sihteerinä toimi Kai Haapamäki ja rahastonhoitajana Seppo Räisänen. Yhdistyksen tilintarkastajina toimivat Marianne Paukkunen ja Juha Kallanranta, varatilintarkastajina Pirjo Mattila ja

Reino Tammela. Tositteiden hyväksyjänä johtokunnan puolesta toimi Mauri Alasaari. Lehden päätoimittajana oli Saini Lanu.

6. TOIMIKUNNAT

Johtokunta oli asettanut viisi toimikuntaa päätöksiä valmisteleviin tehtäviin:

- 1 Perinne- ja tiedotustoimikunta
- 2 Kaava- ja ympäristötoimikunta
- 3 Taloustoimikunta
- 4 Talkoo- ja Tammenterhotoimikunta
- 5 Tapahtumatoimikunta

Luettelo toimikuntien kokoonpanosta ja niiden toiminta-alueista on julkaistu jäsenlehdessä 1/00. Toimikunnat ovat kokoontuneet useaan kertaan vuoden aikana varsinkin kaava- ja tapahtumatoimikunnat.

7. ASUKASTAPAHTUMAT

- Talvitapahtuma 11.2.2000: Lumen puutteen vuoksi Rantaniitylle oli järjestetty opastettua sauvakävelyä ja lapsille koiravaljakkoajelua. Sauvakävelyn ohjaajana toimi Pauli Hakalax Espoon Ladusta. Rantäsateesta huolimatta paikalle oli saapunut noin 70 henkeä. Ulkoilun jälkeen oli Tammenterhossa mehu- ja kahvitarjoilu.

- Siivoustalkoot 3.5.2000: Aloitus ja välineiden jako Tammenterhon pihalla, jossa oli myös jätelava. Kahvitarjoilu oli talkooväelle Tammenterhossa. Osallistujia oli noin 20 henkeä.

- Rantatalkoot 18.5.2000: Talkoissa kunnostettiin ja siistittiin uimarantaa. Osallistujia oli vähänlaisesti.

- Rantaniityn kentän leikkipaikkatalkoot pidettiin alkukesästä. Pienellä joukolla pystytettiin alueelle uusia leikkivälineitä.

- Kesäjuhlat 27.8.2000: Kesäjuhlia vietettiin perinteiseen tapaan erilaisin kilpailuin lapsille Rantaniityn kentällä. Tilaisuudessa esiintyi tulennielijä-jonglööri Petteri Jakobsson. Aurinkoisesta säästä huolimatta paikalla oli vain 35 lasta ja saman verran aikuisia.

- Palomäen kaavasta asukastilaisuudet 28.8.2000 ja 27.11.2000: Jupperin koululla järjestettiin alueen asukkaille kaavan esittely- ja keskustelutilaisuudet. Paikalla oli yli 50 alueen asukasta.

- JULLENNIUM-JUHLA 14.10.2000: Yhdistyksen 45-vuotisjuhlaa sekä vuosituhannen vaihtumista juhliittiin Jupperin koululla päivä- ja iltajuhlalla. Ohjelmallisessa päiväjuhlassa oli paikalla noin 70 kyläläistä ja kutsuvierasta. Iltajuhlissa täyttyi koulun juhlasali 180 juhlijasta. Iltajuhlissa esiintyi Antti Pääkkönen orkestereineen.

Päiväjuhlassa luovutettiin Suomen Kotiseutuliiton myöntämät harrastusmitalit Ester Sinisalolle ja Saini Lanulle. Yhdistyksen viirit saivat Artturi Winqvist, Seppo Räisänen, Kalevi Mönkkönen, Pirjo Mattila, Ester Sinisalo, Leena Virtanen, Pertti Leinonen, Erkki Tarvainen ja Kai Haapamäki.

Tilaisuudessa luovutettiin yhdistyksen nuorisostipendi jupperilaiselle esimerkilliselle nuorelle. Johtokunnan esityksestä stipendin sai palokuntanuoria edustava lukiolainen Antti Pöyhönen.

- Pikkujoulu 10.12.2000 Tammenterhossa: Glögi- ja piparitarjoilutilaisuuteen poikkesi (2+3) kyläläistä.

8. HARRASTUS-JA KERHOTOIMINTA

8.1 Askartelukerho

- Askartelukerho on tarkoitettu alle kouluikäisille lapsille. Kerho kokoontui kerran viikossa ja vetäjinä toimivat Emmi Karjalainen ja Anne Westerlund. Osallistujia on ollut 5-8 lasta.

8.2 Lentopallo

- Lentopalloharrastusta varten olemme varanneet pelivuoron Jupperin koulun liikuntasalista yhdessä Veinin Omakotiyhdistyksen kanssa. Jupperilaisia osallistujia on ollut vähänlaisesti.

8.3 Sukututkimuskerho

- Kerho on kokoontunut Pirjo Mattilan johdolla joka toinen viikko. On tehty useita retkiä Kansallisarkistoon sekä osallistuttu alan tapahtumiin. Kerhon toimintaan osallistuneiden määrä on lisääntynyt edellisvuodesta ollen 6-8 henkeä.

8.4 "Sainin seura"

- Saini Lanun johdolla toimiva yhdistyksen vapaamuotoinen perinne- ja tiedotustoimikunta. Seura toimittaa mm. "JUPPERTIETOUTTA -avuksi ja hyödyksi" tieto-opasta.

8.5 Lintuharrastus

- Tammenterhossa on esillä lintujen havaintotaulu.

9. TIEDOTUSTOIMINTA

9.1 Yhdistyksen jäsenlehti JOY

- Jupperin Omakotiyhdistys ry:n jäsenlehti ilmestyi neljä kertaa ja jaettiin peittojakeluna koko Jupperin alueelle ja postitettiin yhteistyökumppaneille. Painosta on lisätty 800 kpl. Kotitalouksia alueellamme on noin 700. Lisäksi on käytetty tiedottamiseen Tammitorin ja Tammenterhon ilmoitustauluja.

9.2 Internet-sivut

- Yhdistyksellä on omat Internet-sivut (<http://www.netcore.fi/joy/>), joiden ylläpitäjänä toimii Petri Savola.

10. YHDISTYKSEN HALLINNASSA OLEVIEN ALUEITTEN HOITO

Hoitovastuullamme ovat seuraavat talkoilla rakennetut ja kunnostetut kohteet:

1. Toimitila Tammenterho ja sen ympäristö.
2. Rantaniityn kenttä ja siihen liittyvä leikkikenttä.
3. Uimaranta laitureineen.
4. Veneranta ympäristöineen.
5. Kaipionmetsän luontopolku.
6. Ilmoitustaulut.

Tammenterho sijaitsee osoitteessa Tammipääntie 33. Kiinteistön vuokrasopimusta on jatkettu viime vuonna Espoon kaupungin kanssa. Tammenterhossa on kokoushuone, toimistohuone ja keittiö, kellarissa wc-tilat sekä varastotilaa.

Rakennus on ollut koko vuoden kokous- ja kerhokäytössä. Tiedotusmateriaalia on esillä ilmoitustauluilla ja hyllyissä. Oman käytön lisäksi siellä on järjestetty Pro-Espoonjoen, Pitkäjärvi- ja kalastuskunnan kokoukset. Lisäksi tilaa on käyttänyt Montessori päiväkerho tapahtumatilana.

11. KANNANOTOT JA YHTEYDET

11.1 Kannanotot kaavoitusasioihin

- Palomäen kaava hyväksyttiin kaupunkisuunnittelulautakunnassa 8.6.2000 huolimatta lukuisista nähtävilläoloaikana jätetyistä muistutuksista.

Yhdistys järjesti alueen asukkaille tiedotus- ja keskustelutilaisuudet asian johdosta 23.8.2000 sekä 27.11.2000. Tilaisuuksissa oli runsaasti alueen asukkaita paikalla. Kaupunginhallituksen esittelijälle toimitettiin asukaskokouksen päätöksen perusteella tehty asukaskysely toivotusta rakennustehokkuudesta alueella. Yli 90 prosenttia tavoitetuista kiinteistön omistajista kannatti pienempää tehokuutta tonteilleen kuin kaavaehdotus.

Nähtävillä olevasta Jupperi II asemakaavan muutoksesta korttelissa 60165 kaupunkisuunnittelulautakunta huomioi yhdistyksen ja naapuriston valitukset eikä muuttanut kaavaa. Samoin lautakunta huomioi yhdistyksen toivomukset korttelin 60127 muutosasiat.

- Yhdistys on ollut eri tavoin yhteydessä tekniseen keskukseseen Kehä II:n avaamisesta syksyllä liikenteelle Turuntielle saakka ja tästä aiheutuneesta läpikulkuliikenteen lisääntymisestä alueemme katuverkostossa. Tuloksena on ollut, että kaupunki parantaa Kehä II jatkoliikenteen katuverkkoa 2 milj. markan vuositasolla.

11.2 Ympäristö

- Yhdistyksemme aktiivinen toiminta Pitkäjärven kunnostamiseksi on profiloitunut Pro-Espoonjoki ry:n kautta alueemme vesistöjen tilan kohentamiseksi. Pitkäjärvi- ja kalastuskunnan esityksestä järvellä on jatkettu nuottapyynnillä roskakalastusta. Yhdistyksemme on avustanut Pitkäjärven Kalastuskuntaa järven hoitoon ja valvontaan tarvittavan huoltoveneen hankinnassa.

Pitkäjärven kunnostustoimenpiteitä esiteltiin 21.9.2000 Kiinan varaympäristöministerille kaupungin ja yhdistyksen toimiessa isäntinä.

11.3 Avustukset Espoon kaupungilta

Avustuksia myönsivät:

Kaupunginmuseo

- projektiavustusta	6.000 mk
- rakennusavustusta	500 mk

Tekninen lautakunta

- puhtaanapitoavustusta	3.500 mk
- talkooavustusta	10.000 mk

Avustukset yhteensä	20.000 mk
---------------------	-----------

Jupperin Omakotiyhdistys ry:n sääntömääräinen kevätkokous pidetään tiistaina 25.4.2001 klo 18.30 TAMMENTERHOSSA, Tammipääntie 33.

Kokouksessa käsitellään sääntöjen 6 §:n määräämät asiat ja yhdistyksen sääntöjen muuttaminen.

ESITYSLISTA

1. **Kokouksen avaus.**
2. **Valitaan kokouksen puheenjohtaja.**
3. **Valitaan kokouksen sihteeri, kaksi pöytäkirjantarkastajaa ja kaksi ääntenlaskijaa.**
4. **Todetaan kokouksen laillisuus.**
5. **Todetaan kokouksen osanottajat ja heidän äänivaltaisuutensa.**
6. **Hyväksytään kokouksen työjärjestys.**
7. **Esitetään hyväksyttäväksi johtokunnan laatima vuoden 2000 toimintakertomus.**
8. **Esitetään vuoden 2000 tilikertomus ja tilintarkastajien lausunto.**
9. **Päätetään tilien hyväksymisestä ja vastuuvapauden myöntämisestä johtokunnalle ja muille tilivelvollisille vuoden 2000 osalta tai muista toimenpiteistä, joihin toiminta- ja tilikertomukset sekä tilintarkastajien lausunto antavat aihetta.**
10. **Käsitellään muut esille tulevat asiat.**
11. **Kokouksen päättäminen.**

JOHTOKUNTA

KERÄYSAUTOT PYSÄHTYVÄT

Pvm Kto Paikka

Torstai 19.4.

17.00 - 17.30 Tammipääntie 55, Jupperi
17.35 - 18.15 Laaksohäntie/Veininkatu, Veini
18.20 - 18.50 Laaksonpohjantie/Kuusinevantie, Laaksohäntie
19.20 - 19.50 Rastalantie/Luuvantie, Rastala
20.00 - 20.20 Puutarhantie/Etelärinne, Laaksohäntie

Maanantai 23.4.

17.00 - 17.20 Kuninkaistentie/Kuninkaistenportti, Kuninkainen
17.25 - 17.55 Ostosaukio, Karakallio
18.05 - 18.45 Laaksohäntien urheilupuiston P-alue, Lähderanta

VANTAA

Maanantai 14.5.

17.00 - 17.20 Linnaistentie/Silatie, Linnainen
17.30 - 18.00 Hämeenkyliäntie/Viikatie, Hämevaara
18.05 - 18.25 Viisaritie/Vaakatie, Koivuvaara
18.30 - 18.50 Terhotie/Terhopolku, Pähkinärinne

1. Ongelmajätteitä keräävään autoon

voi tuoda kaikkia kodin ongelmajätteitä, joita ovat muun muassa maalit, liimat, lakat, kylästäysaineet, liuottimet (esim. tärpätti, tinneri, tolueni), lyijyakut, jäteöljyt, nappiparistot, ladattavat nikkeli-kadmium-paristot, lääkkeet, loisteputket, elohopeakuumemittarit, torjunta- ja kasvinsuojeluaineet, hapot ja emäkset.

Tuo ongelmajätteet keräykseen lajiteltuina. Älä pakkaa tai muuten sekoita eri lajeja samaan pakettiin.

Kaikki kotitalouksien ongelmajätteet otetaan vastaan maksutta. Yritysten ja yhteisöjen ongelmajätteitä otetaan vastaan Kivikon jätepalvelukeskuksessa, Kivikonlaita 5 (ks. s. 23)

2. Metallirosua keräävään autoon

voi tuoda kotitalouksien metallirosua, ks. viereinen sivu.

3. Sähkö- ja elektroniikkarosua keräävään autoon

voi tuoda kotitalouksien sähkö- ja elektroniikkalaitteita, ks. viereisen sivun hinnasto.

Sähkö- ja elektroniikkarosun vastaanottohinnat ja -ehdot kotitalouksille:

Kaikkia laitteita otetaan vastaan enintään 2 kpl/ tuoja/ laitetyyppi.

Metallirosua

Liesi, astian- ja pyykinpesukone, sähkökiuas, lämminvesivaraaja, tyhjt metalliastiat, polkupyörän rungot jne.

maksutta

Pienet sähkö- ja elektroniikkalaitteet (videonauhuria pienemmät)

Näppäimistö, laskin, puhelin, vastaanaja, pieni radio, paahdin, kahvinkeitin, silitysrauta, partakone, hiustenkuivaaja, porakone, saha ja hiomakone

maksutta

Kylmäkalusteet

Jääkaapit ja pakastimet, myös arkut ja yhdistelmäkaapit

50 mk/kpl

Televisiot, monitorit

50 mk/kpl

Muut laitteet

Esimerkiksi videonauhuri, hifi-laite, tietokoneen keskusyksikkö, tulostin, faxi, sähkökirjoituskone, mikroaaltouuni ja pölynimuri

20 mk/kpl

OLISIKO JOKA KEVÄT SYYTÄ JÄRJESTÄÄ JUPPERISSA KOIRANKAKKAKAMPANJA?

LÄNSIVÄYLÄ oli sunnuntaina 8.4.01 käsitellyt etusivullaan näyttävästi koirankakka-asiaa. Moni varmaan luki jutun, ja sai siitä tietää myös niistä sanktioista, joita "kakkapinnaria" uhkaa.

Aihe kaihertaa meitä jupperilaisiakin oikeastaan kaiken vuotta, mutta keväisin se tiettävästi nousee pintaan aivan erityisesti. Niinpä voitaisiin järjestää vaikkapa omakotiyhdistyksen toimesta jonkinlainen koirankakkakampanja, jossa jaettaisiin esimerkiksi pikku pusseja jätöksiä varten, tai koiranomistajat voisivat tuoda esiin omia näkemyksiään asiassa. Kenties voitaisiin jopa kilpailla siitä, ken nokkelimmin, tai taitavimmin selviytyy päivittäisestä koiran ulkoiluttamisesta ilman näkyviä jätöksiä.

ESITTÄKÄÄPÄ MIELIPITEENNE ASIASTA LEHDEN TOIMITUKSEEN!

KEVÄTSIIVOUKSESTA

ONGELMAJÄTTEET JA METALLIROMU

YTV:n ongelmajätteitä ja metalliromua keräävät autot pysähtyvät alueellamme torstaina 19.4. klo 17.00-17.30 Tammitorilla, Tammipäätie 55. Jos myöhästyy ehtii seuraavaan: maanantaina 14.5. klo 17.00-17.20 Linnaistentie/Silatie.

ONGELMAJÄTTEITÄ KERÄÄVÄÄN AUTOON

voi tuoda kaikkia kodin ongelmajätteitä, joita ovat mm. maalit, liimat, lakat, kylästysaineet, liuottimet (esim. tärpähti, tinneri, tolueni), liijyakut, jäteöljyt, nappiparistot, ladattavat nikkeli-kadmium -paristot, lääkkeet, loisteputket, elohopeakuumemittarit, torjunta- ja kasvinsuojeluaineet, hapot ja emäkset. **ONGELMAJÄTTEET** tuodaan autolle lajiteltuina siten, että lääkkeet ovat yhdessä pussissa, kuumemittarit toisessa, torjunta-aineet kolmannessa pussissa jne.

METALLIROMUA KERÄÄVÄÄN AUTOON

voi tuoda kotitalouksien metalliromua kuten televisioita, jääkaappeja, pakastimia, liesiä, elektroniikkaa, tyhjiä metalliastioita, polkupyörän runkoja ym. metalliromua. **HUOM!** Pakastimista, jääkaapeista, televisioista ym. isosta elektroniikasta peritään maksu.

PALAMATON TALOUSROMU

Yhdistyksemme järjestää vain sellaisen palamattoman talousromun poiskuljetuksen, jota YTV:n keräysauto ei vastaanota. Kuljetus tapahtuu siirtolavalla, joka sijoitetaan Tammerhön pihaan, Tammipäätie 33.

ROMUT vastaanotetaan lavalle keskiviikkona 9.5. klo 15.00-20.00. Lavat tyhjennetään siivoustalkoiden jälkeen klo 20.00.

HUOM! EI TÄLLE LAVALLE:

Ongelmajätteitä! **EIKÄ MAKSULLISIA LAITTEITA!**

Ei myöskään rakennusjätteitä, risuja, kantoja, kiviä, tuhkaa! Paperit, pahvit, lasit ja paristot omiin keräyspisteisiin! Rautaromu kierrätysautoon!

SIIVOUSTALKOOT

Tienvarsien, metsiköiden ja puistojen siivoustalkoot järjestetään keskiviikkona 9.5. Kokoonnutaan klo 18.00 Tammerhön pihassa työnjakoa varten. Myös omalta kadulta voi aloittaa siivoamisen.

TALKOIDEN JÄLKEEN TALKOOKAHVIT JA MEHUT TAMMENTERHOSSA!

TAVARANVAIHTOPÄIVÄT

Jos nurkissasi pyörii roinaa, joka jollekin toiselle voi olla vielä käyttökelpoista, tuo se TAVARANVAIHTOON Tammerhön pihalle romulavan viereen 9.5.

RANTATALKOOT pidetään to 17.5. klo 18 alkaen Uimarannalla.

TALKOOVIRVOKKEITA KIITOKSEKSI!

PALOMÄEN KAAVA ETENEE

Palomäen kaavaa on käsitelty jo pitkään. Lyhyesti kertauksen vuoksi sen eri vaiheet ovat olleet seuraavat:

- 1995 kaava esiteltiin, tehokkuudet olivat pääosin 0,2 mutta oli myös eräitä alueita missä oli käytetty 0,15 tehokkuutta

- 1998-99 kaava valmisteltiin ja markkinoitiin asukkaille tiivistämistarpeilla ja silloin koko alueen tehoksi määriteltiin 0,20, asuntorajaksi tuli 700 m² ja kaavamerkinnäksi AO1

- 1999 kaupunkisuunnittelulautakunnassa kaavaa vielä tiivistettiin ja kaavamerkinnäksi tuli AP1 ja 0,25.

Asukaskokous 26.3.2001

Omakotiyhdistys keskusteli useaan otteeseen kaupungin eri elimien ja virkamiesten kanssa tavoitteena saada asukkaiden enemmistön mielipide paremmin kuulluksi kaavan määrittelyssä. Näin ei kuitenkaan käynyt, vaan kaupunkisuunnittelulautakunnan aikaisempaa esitystä ehdotettiin kaupunginhallitukselle sellaisenaan.

Tässä vaiheessa Omakotiyhdistys päätti kutsua vielä kerran kaikki alueen asukkaat kokoukseen keskustelemaan asiasta. Lisäksi sinne kutsuttiin myös kaupunginhallituksen ja kaupunkisuunnittelulautakunnan jäsenet. Näistä saapuikin paikalle **Karl Koivunen** ja **Raimo Inkinen** kaupunginhallituksesta sekä **Juha-Veikko Kurki** ja **Pekka Lahden-tausta** lautakunnasta. Alueen asukkaita paikalle saapui 60 henkeä.

Kaavamäärittelyistä käytiin vilkas keskustelu, jonka jälkeen paikalla olleiden asukkaiden mielipidettä kartoitettiin äänestämällä käsiä nostamalla. Äänestyksen tarkoituksena oli saattaa asukkaiden terveiset kaupunginhallitukselle.

- Ensimmäisessä äänestyksessä AO1:stä (omakotitaloja) kannatti 45 osallistujaa ja AP1:stä (rivitalot sallivaa) 8 osallistujaa.

- Toisessa äänestyksessä asuntolukumäärän rajoitusta kannatti 42 osallistujaa ja sitä vastusti 7 osallistujaa.

- Tehokkuusluvusta (e = 0,20 tai 0,25) äänestäminen oli hankalampaa, koska se liittyy myös muihin ratkaisuihin. Kahden eri äänestyksen yhteenve-tona voidaan todeta, että jos se käsitellään irrallaan muista kaavamerkinnöistä, niin enemmistö kannatti väljää kaavaa (33/18), mutta jos kaavaan tulee esim. merkintä AO1, niin mielipiteet tasoittuivat (11/13).

Rinnakkainen nimien keruu

Kokouskutsun jakamisen jälkeen alueelle ilmestyi jakeluna myös lomake, joka kehoitettiin täyttämään ja tuomaan mukana kokoukseen tullessa.

Valmiissa lomakkeessa otettiin selkeästi kantaa siihen, että kaava tulee saada valmiiksi mahdollisimman nopeasti. Toisaalta siinä viitattiin kaavaluonnokseen (lautakunta 8.6.2000), mutta ei yksilöity kaavan sisältöä, jota allekirjoittaneet kannattivat.

Näitä lomakkeita tuotiinkin kokoukseen 20 kpl ja niissä oli puolisoitten allekirjoitukset mukaan laskien yhteensä 33 allekirjoitusta.

Lomakkeita vaadittiin liittämään mukaan kaupunginhallitukselle lähettävään aineistoon. Kokouksen puheenjohtajana en sitä kuitenkaan tehnyt, koska oli ilmeistä, että lomakkeiden tuojat olivat myös kokouksen osanottajia, jolloin heidän mielipiteensä vaadittiin kirjattavaksi kahteen kertaan sekä toisaalta lomakkeen yksilöimätön muotoilu kaavamäärityksistä, joista kokouksessa juuri oli tarkoitus keskustella. Lomake oli lisäksi osoitettu Omakotiyhdistykselle. Asukaskokoukseen oli kutsuttu kaikki alueen asukkaat eikä vain yhdistyksen jäseniä, joten kokous ei olisi sitä muodollisesti ottaen voinutkaan käsitellä. Kyseisten lomakkeiden olemassaolo kirjattiin kuitenkin kaupun-

ginhallitukselle toimitettuun kokouksen pöytäkirjaan.

Jälkeenpäin voitiinkin osanottajalista toista todeta, että noin puolet lomakkeen tuojista oli paikalla myös kokouksessa. Loput lomakkeen tuojista eivät jääneet kokoukseen, vaikka siellä olisi ollut mahdollisuus tuoda mielipiteensä esiin kaupungin päättävien elinten edustajien ollessa läsnä.

Jälkeenpäin on tullut ilmi moneltaikin taholta, että ainakin osa allekirjoittaneista oli allekirjoituksellaan pyrkinyt kiirehtimään kaavaa, mutta ei ollut huomannut kaavakkeen epämääräisyydestä johtuen sen tarkoittaneen myös kannatusta tiiviimmälle kaavalle.

Kaavan käsittely

Kaupunginhallituksessa kaava lähetettiin äänestyksen jälkeen (ilmeisesti 10 - 5) edelleen kaupungin valtuustoon muuttumattomana eikä sitä palautettu

uudelleen käsittelyyn kuten asukaskokouksen enemmistö oli esittänyt.

Kokouksen koollekutsumisen yhtenä tavoitteena oli saada kaavan sisällöstä sellainen yhtenäinen mielipide, jonka suurin osa asukkaista olisi voinut hyväksyä. Tässä kokous ei kuitenkaan täysin onnistunut, mikä käytännössä saattaa merkitä joka tapauksessa valituksia, jotka estävät kaavan nopean voimaantumisen.

Tätä kirjoitettaessa ei ole tiedossa, koska valtuusto asian ottaa käsitteilyynsä. Seuraavassa kokouksessa, eli 9.4. olevalla asialistalla se ei ole ainaakaan vielä. Toisaalta se on vielä mahdollista sinne lisätä, mutta sen siirtyminen toukokuun kokoukseen on todennäköistä.

TAPIO ALA-PEIJARI

Yläkuvassa yhdistyksen kaavatoimikunta kokouksessaan, alakuvassa kaupunkisuunnittelulautakunnan edustajien kanssa maastossa.

VPK - UUTISIA

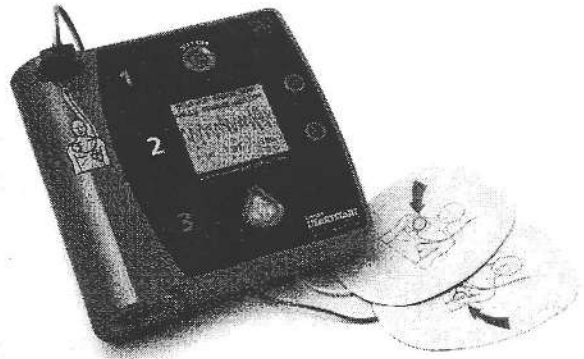
Suuret kiitokset sinulle

Vuoden alussa käynnistynyt Pitkjärven VPK:n haastekampanja, defibrillaattorin hankkimiseksi lähialueen sydänkohtauksen uhrien auttamiseksi, onnistui yli odotusten.

Kiitokset kuuluvat sinulle, joka autoit meitä hankkeessamme. Lahjoittajille tullaan jakamaan kummikirjat ja ainaisjäsenertifikaatit kevään aikana.

Keräykseen osallistui yhteensä 46 henkilöä ja yhteisöä. Tällä hetkellä keräys on tuottanut 25.800mk. Laitteen hinta oli 23.500mk kuljetuslaukkuineen. Keräyksen lopputuotoilla palokunta täydentää muuta ensivastevälineistöään mm. seuraavaksi hankittavalla lääkehappilaitteella.

Mikäli haluat vielä tukea ensivastetoimintaamme, voit tehdä lahjoituksen Pitkjärven VPK:n tilille nro MERITA 135030-1416484 kirjoittamalla viestikenttään sana "lahjoitus" sekä kertomalla osoitteesi, johon VPK voi lähettää kummikirjan.

Ensivastetoiminta vaatii koulutusta

Hälytysosastomme jäsenet ovat käyneet yli vuoden kestävän ensivastekoulutuksen. Jäsenistö on myös suorittanut Espoon Aluepelastuslaitoksen vaatiman ensivastekokeen hyväksytysti ja saanut luvan ensivastetoiminnan harjoittamiseen ja defibrillaattorin käyttöön.

Palokuntamme ensivaste toiminta tukee ammattilaisten toimintaa, jotka ensisijaisesti huolehtivat auttamisesta edelleenkin.

Hätätilanteissa soita

Hätänumeroon voit soittaa aina, kun kysymyksessä on

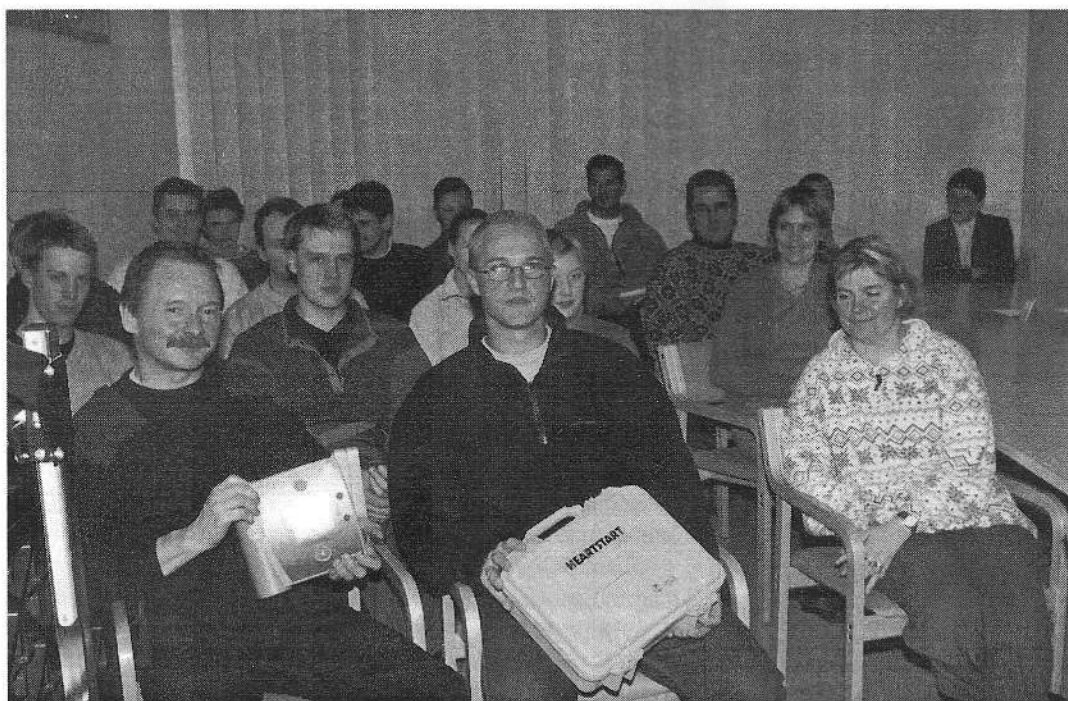
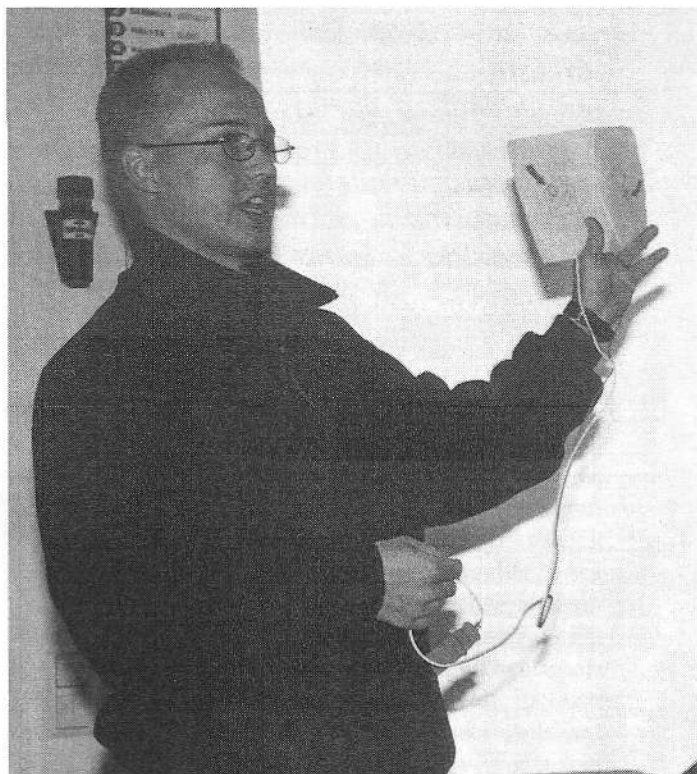
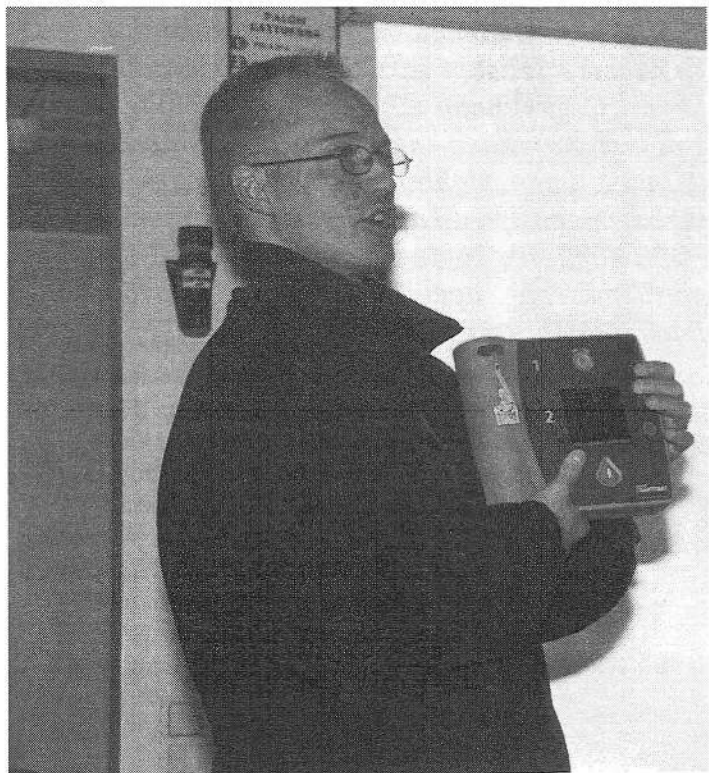
- sairaskohtaus
- tapaturma
- liikenneonnettomuus

- tulipalo tai
- mikä tahansa tilanne, jossa ihminen, omaisuus tai ympäristö on vaarassa.

Pitkjärven VPK, Palokunnanpuisto 5, 02730 Espoo p. 8546 802
pitkajarven.vpk@kolumbus.fi www.kolumbus.fi/pitkajarven.vpk

**KIITOS LAHJOITTAJILLE! DEFIBRILLAATTORI SAATIIN.
LAITTEEN ESITTELYÄ PITKÄJÄRVEN VPK:N TILOISSA**

Opetusneuvos JAAKKO LINNANKIVI:

Ihmisen valinnoistakin voi päätellä,
mihin kasvuympäristöön on syntynyt

Opetusneuvos Jaakko Linnankivi oli Espoossa Jupperin koulun opettajana ja johtajana vuosina 1962-68. Samaan aikaan hän toimi mm. Länsi-Uudenmaan piirin kansakoulun-tarkastajana (1965, 1967), Espoon kauppalan suomenkielisten varsinaisten kansakoulujen yhtenäisen opetussuunnitelman valmistaneen toimikunnan sihteerinä (1963-64) ja Espoon kauppalan suomenkielisten varsinaisten kansakoulujen englannin kielen yhtenäisen opetussuunnitelman valmistaneen toimikunnan puheenjohtajana (1962). Jupperin koulun opettajana toimiessaan hän oli myös virkavapauksien aikana Helsingin yliopiston assistenttina ja lehtorina. Jätettyään 31.7.1968 Jupperin koulun hän siirtyi Helsingin yliopistoon, ja päätti työtehtävät Opetushallituksessa opetusneuvoksena jäätyään eläkkeelle. Hänellä oli myös lukuisia luottamustehtäviä uransa aikana.

Kaunis ja kevätaurinkoinen päivä siivitti menoani ajaessani Jupperista Iirislahteen haastattelemaan opetusneuvos **Jaakko Linnankiveä** hänen Iirislahden rannalla sijaitsevaan kotiinsa. Olin jännittänyt sitä, miten sinne löydän Matinkylän seudun uudessa tieverkostossa, mutta Jaakolta saamieni neuvojen mukaan suunnistin suoraan perille, ja lupauksensa mukaan hän oli itse portilla minua vastassa.

Teimme ensin pienen kieroksen ympäristössä Jaakon esitellessä asuinalueen sijaintia rannan tuntumassa ja mereen laskeutuvan joen uoman toisella puolella sijaitsevaa koivikkoa. Siirryimme pihapiiriin, jossa aurinko oli jo sulattanut seinänvierustalla olevaa kukkapenkkiä, jossa kevätkukkien alut olivat työntyneet mullasta esiin. Jaakon kasvattamat ruusut olivat myös heräämässä odottaen puolestaan keväistä käsittelyä.

Jaakko Linnankiven rouva, **Marja** oli ovella vastassa, ja karjalanpiirakat sekä maukkaat pullat odottivat jo valmiina teen kera nautittaviksi. Viihtyisässä, kulttuuriperinteitä uhkuvassa kodissa virisi vilkas ja kiinnostava keskustelu, jota yhdisti yhteinen aihe, Jupperi, jonka koulussa niin Marja kuin Jaakokin ovat olleet opettajina.

Laatokan rantapitäjässä elämä alkoi

- Onnellista oli aloittaa kansakoulunkäynti Ylä-Kaukolan kylässä, Laatokan rantapitäjässä. Kolme- ja puolikilometrisen kansakoulutaipaaleeni aloitin 6-vuotiaana. Meillä lapsilla oli siellä tosi hieno kasvuympäristö: järvenranta, maatila, jossa opin kaikki pienen luontaismaatilan työt, ja kasvoihin siihen luontoon. Luonto on merkinnyt aina minulle paljon, Jaakko aloittaa.

- Äitini viljeli ruusuja, ja täälläkin Espoon Iirislahdessa, kyllä ruusupenkit ensin perustettiin, ja sitten vasta katsottiin, mitä muuta pihalla tehdään.

Kasvuympäristönä Jaakolle

oli luonnon merkitys niin kotona kuin kotipihalla sekä koulu-matkalla hyvin tärkeä. Toinen kasvuympäristö oli Viipurissa.

- Monikulttuurinen Viipuri tarjosi hyvän koulutaustan kansakoulun jälkeen. Olimme jo kerran paenneet vihollista, mutta palasimme takaisin ja asuimme Viipurissa, jossa kävin oppikoulun Viipurin kaksoislyseossa. Kulttuurinen Viipuri, nelikielinen: suomea, ruotsia, saksaa, ranskaa ja venäjää. Kun taas pakenimme vihollista Lahteen, täydensin ylioppilastutkintoni Lahdessa 1949.

- Kahdesti oli jätetty kaikki, mutta vanhempani olivat ahkeria ja tavoittelivat lasten kouluttamista ja työhön sijoittamista.

Jaakko lähtikin heti opettajaksi maaseudulle, Anjalan pitäjään 1949 syksyllä. Opettajapulan vuoksi nimitettiin ylioppilaskin kansakoulunopettajaksi, kunhan sitoutui opiskelemaan opettajatutkinnon.

- Sen suoritin Jyväskylän kasvatuksellisessa korkeakoulussa, ja olin valmis opettaja 1952. Olin jo silloin perustanut perheen sinne, ja minulla oli pieni esikoistytär samana vuonna, ja aika pian, 1954 myös pieni poika, Jaakko kertoo.

- Nuori opettaja asetettiin aika pian koulun johtajaksi Anjalan Aurorannan kouluun, ja kuinka ollakaan Anjalan kunta

sieppasi minut myöskin kansakoululautakunnan sihteeriksi jo 24-vuotiaana.

- No, haaveenihan oli olla maaseudulla, järven rannalla kansakoulunopettajana koko loppuikäni. Ajattelinkin hakevani jonnekin Järvi-Suomeen, lähemmäs Karjalaa, järvenrantakoulupaikkaan, Jaakko toteaa.

Yliopisto houkuttelee

Mieleen tuli kuitenkin yliopisto, ja suoritettuaan lykkääntyneen asevelvollisuutensa Jaakko tuli vuonna 1957 Helsingin yliopiston liepeille sijoittuen Helsingin pitäjään, Hämeenkylässä kansakouluun opettajaksi.

Sieltä käsin hän opiskeli ja valmistui filosofian maisteriksi vuonna 1961. Naapurikylässä, Jupperiin rakennettiin tuolloin uutta koulua.

- Siinä oli Pitkäjärvin, jossa olin jo lasteni kanssa käynyt uimaan opettelemassa. Kainis kylä, huvilaseutua ja uusi koulu. Kun sinne tuli virka haettavaksi, niin minä hain, ja jupperilaiset valitsivat minut vuonna 1962 koulun opettajaksi. Johtokunta sitten pian valitsi koulun johtajaksi.

Jaakko sanookin tästä alkaneen hänen elämässään hyvin tärkeä jakso. Opettajan, kasvatustieteilijän, ja myöhemmin kouluhallinnon virkamiehenä.

Jupperi erinomainen koulu-uudistusten toteuttamiskenttä
Jaakko piti Jupperia erinomaisena koulu-uudistusten toteuttamiskenttänä.

- Oli aktiivisia vanhempia ja aktiivinen johtokunta, kuin myös Espoon kauppalan kansakoululautakunta kehittämään Espoon koulujen opetussuunnitelmaa ja opetusta.

Hän miettii, olisiko ollut parempi toteuttaa vain koulunjohtajana koulupiirin opetustyötä yhteistyössä hyvien opettajien kanssa. 60-luvulla hän kuitenkin toimi kansakouluntarkastajana, yliopiston kasvatustieteen laitoksen tutkija-assistenttina, ja

kasvatustieteen laitoksen lehtorina kymmenluvun loppupuolella.

- Toisaalta se tarjosi minulle mahdollisuuden ehdottaa ja toteuttaa Jupperin koulussa uusia koulupoliittisia ja koulun kehittämistä koskevia virtauksia, kiitos hyvien opettajakollegoiden. Se onnistuikin muum muassa, kun uusi koulu varustettiin luokkakirjastoilla, oppilassoittimilla ja perustettiin koulun kuoro. Periaatteena oli, että kaikki pääsivät kuuroon, ei valikoitu, vaan kaikki saivat tulla mukaan.

Jaakko uskoi esimerkiksi luokkakirjastojen palvelleen oppitunteja, joissa lapset saivat tehtäviä tehdessään vapaasti käyttää luokan kirjoja.

- Kiitos opettaja **Raija Syvälahden**, joka oli ollut iltaisin luennoimassa Helsingin Lastenlinnassa lasten luku- ja kirjoitusvaikeuksista, perehdyin itsekkin tähän asiaan. Opetusta käynnistettiin paitsi Jupperissa myös Espoossa niissä paikoissa, joissa saatiin tehtävästä kiinnostunut opettaja.

Jaakko kertoo myös kursittaneensa yhdessä lehtori **Kaisa Hälisen** ja Raija Syvälahden kanssa opettajia Helsingin kesäyliopistossa luki-vaikeuksista kärsivien lasten opettajiksi.

Hän painottaa yhteistyön koulun kehittämiseen johtaneen myös oppiaineiden valikoiman kehittämiseen. Jo 1962-63 Espoon kauppalan päätöksellä kansakoululautakunta päätti, että asetetaan englannin kielen opetussuunnitelmaa suunnitteleva toimikunta, ja samanaikaisesti seuraavana vuonna käynnistettiin paitsi Jupperin koulussa, myös monessa muussakin Espoon kansakoulussa englannin kielen opetus.

- Valitsimme englannin, koska katsoimme sen olevan kansainvälisesti merkittävin kieli, jonka alkeet kannattaa jo alussa virittää ja jatkaa opiskelua myöhemmin oppikoulussa.

Näin vieraan kielen valmistelutyö oli meneillään kansakou-

luopetuksen puolella ja Jupperissa kävi kuuntelemassa tätä opetusta ja keskustelemassa myöskin kouluhallituksen työryhmä, joka valmisti ehdotuksen lainsäädännöksi. Se saatiinkin 1964 voimaan koko maassa, jolloin kansakoulun vieraan kielen opetus käynnistyi.

- Ehkä vielä on mainittava se, missä jupperilaiset kunnostautuivat hyvin - lapset oppivat ja vanhemmat tukivat. Kun olin Helsingin yliopiston kasvatustieteen laitoksella rakentanut ja käynnistänyt ns. didaktisen prosessin analyysin ohjauksen, jossa oikeata, siis luokassa tapahtuvaa opetusta havainnointiin, observoitiin ja tehtiin siitä johtopäätöksiä, kävi Jupperin koulussa myös opiskelijoita kuuntelemassa opetusta.

Didaktisessa prosessianalyysissä analysoidaan lasten ja opettajan välistä vuorovaikutusta. Kiinnostuksen kohteena on, minkälainen ilmapiiri on tunneosaltaan, ja miten se vaikuttaa yhteistyökyvyllään lasten edistymiseen.

Jaakko sanoo ihmetelleensä sitä, miten nyt 2000-luvun alussa ollaan kiinnostuneita 6-vuotiaiden esikouluopetuksesta ikään kuin se olisi uusi asia.

- Eihän se mikään uusi asia ole, hän toteaa.

Samalla hän vetää esiin Jupperin koulun, joka oli taas mukana tekemässä yhteistyötä Helsingin opettajakoulutuslaitoksen kanssa 60-luvun lopulla.

- Käynnistimme siellä alkuopetuksen pedagogiikan kurseja, joissa Jupperista oli mukana Raija Syvälahti ja lehtori Kaisa Hälinen. Helsingin seudun kesäyliopisto toimi alkuopetuksen pedagogiikan järjestäjänä yhdessä Helsingin opettajakoulutuslaitoksen kanssa, joten näiden tärkeiden uudistustavoitteiden koskeneen aloittajakin.

Opetussuunnitelmien kehittämisestä.

- Tulloon myös vielä yksi näitä kehittäjä mainitukseksi,

nimittäin Espoon kauppalan koululautakunnan päätettyä, että Espoon kansakoulujen erilliset opetussuunnitelmat voitaisiin koordinoita - siis eheyttävästi käydä läpi, ja kirjoittaa Espoon kauppalan kansakoulujen yhteinen opetussuunnitelma, asetettiin tehtävään toimikunta, jonka sihteerinä toimin. Espoon kauppalan suomenkielisten varsinaisten kansakoulujen yhteinen opetussuunnitelma valmistuikin jo 1963-64.

Jaakko sanoo Espoossa tehdyn opetussuunnitelman pysyneen melko kauan voimassa. Hän toteaaakin, että koulut rakensivat omia opetussuunnitelmiaan, kuten nykyisinkin. On ihan hyvä, jopa säädöspohjaista aina 1970-luvulta lähtien, että opettajat osallistuvat koulun opetussuunnitelman kehittämistyöhön. Mitään uutta se ei ole, koulut ovat tehneet omaleimaista opetuksen suunnittelua koko kansakoulun ja peruskoulun ajan.

- Mikä tarkoittaa sitä, että nykyisin, kun Jupperissa on hyvin hyvätasoinen opetussuunnitelmallinen työ yhteistyössä Jupperin koulun opettajien ja vanhempainyhdistyksen kesken, se nostaa koko opetustyön toimivuuden tasoa merkittävästi. Yhdessä tehden tulokset ovat parempia kuin jostain saneltuna. Se on mielestäni myöskin hyvin tärkeää työtä, Jaakko korostaa.

Peruskoulu tulee

Peruskoulu häämötti jo 60-luvulla, jolloin alkoi peruskoulukokeilu. Jaakko Linnankivi osallistui sekä peruskoulun opetussuunnitelmakomitean että peruskoulun opettajainkoulutus- ja oppikirjatoimikuntien työhön.

- Minulla oli mahdollisuus myös silloisesta virastani, Helsingin yliopiston kasvatustieteen laitokselta käsin seurata, miten 60-luvun lopulla järjestettiin ensimmäiset peruskoulupedagogiikan kurssit opetusministeriön, kouluhallituksen ja Hel-

singin yliopiston yhteistyönä. Ne olivat tosiaan ensimmäiset Suomessa. Kurssit oli tarkoitettu Helsingin alueella oleville kansakoulun- ja oppikoulunopettajille ja niille osallistui hyvin suuri joukko Espoon opettajia.

Espoossa siirtyminen peruskouluun oli Jaakon mielestä hyvin pitkälle jo valmisteltu kurssiin osallistumisten avulla.

Jupperista mieluisat muistot

Puhe kääntyy Jupperiin ja viime vuoden syksynä Jupperin koululla vietettyyn Jullennium-juhlaan, jossa Jaakko oli kutsuvieraana.

- Minulla oli onni istua Jupperin koululla syntyneen Anssi-poikani kanssa. Se oli juhlaa! Kävimme silloin myös koulun takana katsomassa opettaja-asuntolaa, jossa perheeni asui 1960-luvun alusta lähtien saman kymmenluvun loppuun saakka.

Jaakko kertoo, miten vanhemmat lapset, Riitta ja Juhani kävivät ensin kansakoulua Jupperissa, ja siirtyivät sitten Viherlaaksoon yhteiskouluun. Nuorin lapsista, Anssi leikki hiekkakasalla opettaja-asuntolan luona, ja hiekkakasan paikkaa he nyt kävivätkin katsomassa.

- Sitä ei enää näkynyt olevan, mutta omenapuista yksi vielä oli jäljellä. Istutin jokaiselle lapselleni oman omenapuun. Kasvimaan paikka näkyi olevan edelleen käytössä. Meillä oli siellä mansikkaa ja perunaa, kukkia ja ruusunpenkki talon seinän vierustalla.

Jaakon mielestä asumapaikana Jupperi ja Laaksolahti olivat luksusta. Oli lyhyt matka uimarantaan, kauppaan jne.

- Nytkin kun käyn Jupperissa, ja kävelen entisellä asuntoalueellamme, tulee mieleen, miten Veinin mäki, jossa nyt on taloja, oli vain metsää - kesäistä ja talvista. Keväällä siellä kasvoi tavattomasti sinivuokkoja, joista lapseni keräsivät äidilleen kimput. Karvalaukkuja kasvoi myös runsaasti. Muistan, miten

pieni Anssi toisti löydettyämme puhtaita, pieniä karvalaukkuja, "huljan puhlas kalvalaukku".

- Se oli myös hiihtomaastoa. Varsinkin Riitta ja Juhani olivat innokkaita urheilijoita. Jupperilaiset urheilivat aktiivisesti ja Jupperin Urheilijoissa molemmat lapseni osallistuivat kilpailuihin, joista monta lusikkaa on muistoina säilytetty.

- Jupperi on paikka, johon kytkeytyy myös Marjan elämä. Hän oli 50-luvulla, 1953-54 Jupperin koulun opettajan tehtävää hoitamassa Metsätien koululla, ja muistaa silloisen huvilasuutuksen siellä.

Jaakko muistelee, keitä jupperilaisia on erityisesti silloiselta ajalta jäänyt mieleen.

- Johtokunnassahan vaikutti **Pellervo Käätä**, joka oli kovin kiinnostunut asioista. Hän ehdotti, että siihen Jupperin koulun lähelle, kivikkomäelle perustettaisiin ulkoiluluokka. Luokkaa ei perustettu, mutta luokat kävivät usein pitämässä oppitunteja siellä. Mielestäni johtokunnan jäsenet, joilla oli lapsia koulussa, ajoivat koulun etua ja yrittivät saada talousarvioonkin riittävästi hankintoja.

- Mieleen on jäänyt myös omakotiyhdistyksen pitkäaikainen puheenjohtaja **Olavi Laine**. Kun hän näki lapsia kasvamassa, uskoisin sen vaikuttaneen kotiseudun hoitamisen osalta myös seuraavaan sukupolveen.

Jupperista Lehtisaareen ja lopulta Iirislahteen

Perhe muutti Lehtisaareen vuonna 1969, johon "pakotti", kuten Jaakko asian ilmaisee, viran siirtyminen kouluhallitukseen.

- Ja Lehtisaari on mielestäni ikään kuin lasteni toinen kotipaikka, kotisaari, jossa lasteni äiti asuu edelleenkin.

- Mutta jo 30 vuotta sitten aloitin Marjan kanssa uuden elämän vaiheen. Asuimme ensin Helsingissä, Eirassa ja Lautasaareessa. Marja valitsi tämän Iirislahden. Näitä taloja oli myytävänä 20 vuotta sitten.

Jaakko sanoo Marjan tehneen ratkaisunsa osaksi siksi, että täällä on puhtaampi ilma kuin Helsingissä.

- Ja se on totta. Ranta vaikuttaa minuunkin aika paljon. Itse olen järvenrantakasvatti, kun taas Marja on kasvanut meren äärellä. Hän on kolmen polven helsinkiläinen, mutta isovanhempiensa ja vanhempien kesäasunto oli Inkoossa.

- Rantakävely on tärkeää, mutta lisäksi sain lähes 20 vuotta sitten lahjaksi soutuveeneen. Sillä ovat soudelleet sekä lapset että lastenlapset. Soutaminen on parasta, moottorivene ei käy.

- Itse asiassa kyllä kai niin on, että valinnoistakin voi päätellä, mihin on asumaan syntynyt. Täällä on oma piha, ja kaikki sen tuomat toimet. Ruusunviljelyn lisäksi viljelemme muitakin kukkia. Mielestäni se on hyvin tärkeää, siinä ihminen saa tilaisuuden pysähtyä kasvien ja kukkien auttamina. Kauneutta, mitä luonnosta saa, ei ole missään muualla. Lisäksi ulkonaolo on välttämätöntä.

- Todella luonto, liikunta, kasvit ja linnut sekä meneillään oleva ja jatkuva järjestämistyö, ne pitävät minua toiminnassa. Jos väsyttää välillä, et usko, miten ulkoilu motivoittaa, kun aloittaa muutaman valokuva-kasan analysoimisen. Sieltä löytyy heti sellaisia kuvia, joita ei uskoisikaan löytävänsä. Iirislahden vaihe on meitä molempia sykkähdyttänyt.

- Jupperista vielä mainitakseni. Olen ollut kovin iloinen, kun olen saanut käydä näissä Jupperin tapahtumissa, vaikkakin lyhyen aikaa. Minusta on hyvin tärkeää, että saa pysähtyä ja kelata, mitä on ollut. Olisiko se sitä elämänfilosofiaa tai elämäntähtäystä: ellei näin ennättäisi tehdä, niin jäisi paljosta paitsi. Asiat muuttavat merkitystään, kun tulee vanhemmaksi. Siilautuu pois se, mikä ei enää ole oleellista ja merkittävää.

- Aina tulee jossiteltua: jos sittenkin olisi mennyt sinne

järvenrantakouluun, tai pysynyt Jupperissa. Mutta elämänvaiheeni hallinnossa alkoi silloin ja kesti vuoteen 1993, jolloin täysin palvelleena, tehtyäni 41 vuotta opetusalaalla työtä, ja täytettyäni 63 vuotta jäin eläkkeelle, Jaakko kuittaa.

Hän sanoo kuitenkin uskovan opettajan viran hoitamisen ja virkamiehenä olemisen sujuneen paremmin, kun toinen jalka oli aina yliopistolla.

- Seuraan edelleen tutkimusta, ja käyn jatkuvasti tutkimusseminaareissa. Yliopisto antoi vahvuutta, kun piti sanoa, että hallinnossa puoluepolitiikka on kovasti ollut voimissaan. Poliittiset virkamiehet eivät välttämättä ole tekemisissä tutkimuksen ja opetuksen kanssa.

Vielä eläkkeelläkin projekteja riittää ja kalenteri täyttyy

Jaakko kertoo sanoneensa Marjalle vuosia sitten, että annas olla kun päästään eläkkeelle, niin kuunnellaan musiikkia ja luetaan paljon.

- Nyt oltuani kahdeksan vuotta eläkkeellä, on elämässäni projekteja riittänyt. Yksi niistä on ollut yliopiston tapahtumien seuraaminen ja jossakin määrin osallistuminen koulutuspoliittiseen keskusteluun esimerkiksi tuomalla esiin sen, miten tärkeää on suomalaisuutemme ja kulttuuri-identiteettimme pysyminen vahvana ja niin muodoin myös äidinkielen asema, ja toisaalta kaikkien äidinkielten.

-Tälläkin viikolla on eurooppalaisten kielten tapahtuma Säätytalolla, johon minut on kutsuttu, ja jossa seuraan kotimaisten, saamen, romanin ja maahanmuuttajien kohtaloa. Ja tottakai jokaisella on oikeus omaan äidinkieleensä. Sehän tarkoittaa, että yleensäkin arvostamme oman äidinkielen ja kulttuuri-identiteetin merkitystä, Niihän myö karjalaisetkin arvostamme omaa kieltämme ja kulttuuriamme, Jaakko vakuuttaa.

Hän korostaa myös sitä, että kansainvälistyvässä ajassa mei-

dän tulee myös valita sellaisia valmiuksia lapsillekin, että he pärjäävät Euroopassa. Niinpä kielivalinnoissa tulevat kysymykseen kielet, joilla tulevaisuudessa pärjätään.

- On hyvin tärkeää, että suomalaiset säilyttävät ulkomaille oman äidinkielen.

Tällaisen seurannan lisäksi, Jaakon kalenterissa on monia muita tapahtumia, joihin on osallistuttava. Jo seitsemän vuotta sitten hän tarjoutui Helsingin kaupungin Kampin Palvelukeskukseen vetämään kirjallisuuspiiriä.

- Emme suinkaan lue vain yhtä kirjaa, vaan meillä on aina musiikkia, videopätkä ja keskustelua. Nyt on meneillään buumi muistelmien kirjoittamisessa. Viime viikolla myös vaimoni Marja, joka eläkevuosinaan on kirjoittanut musiikin oppikirjan ja myös omat muistelmansa.

Neljä vuotta sitten käynnistettiin Kampin Palvelukeskuksessa *Juuret Karjalassa* -piiri.

- Siellä meitä on ollut 40-50 karjalaista ja olemme käsitelleet omia kertomuksiamme, karjalaista kulttuuria, ja kaikkia niitä arvopäämääriä, mitä meillä karjalaisilla on. Joka vuosi teemme myös kevätretken Viipurin. Näin vaalimme ja valvomme kulttuuriamme, Jaakko painottaa.

Eläkepäiville on myös kertynyt kotitöitäkin. Arkiston järjestäminen on pahasti kesken. Hän on kuitenkin saanut lapsilleen saneltua kullekin omat äänikasetit.

- En ehdi kirjoittaa, saneleminen on sujuvampaa.

Lasten ja lastenlasten maailma täyttää elämää

Lapset ja lastenlapset ovat isälle elämän sisältö ja arvopäämäärä. Ja heidän seuraamisensa antaa myöskin arvokokemuksia, joita ei muuten saa.

Lapset ja lastenlapset ovat myös toivottuja kävijöitä ja varsinkin pienimpiä lapsenlapsia, 5-vuotiaista Enni Auroraa,

ja 8-vuotiasta Eetu Hermannia kaivataan. Vanhemmat lapsenlapset ovat aikuisia, ja jo mukana työelämässä tai opiskelevat.

- Tämä isoisän rooli, mikä taas on ikään kuin uudestaan saatu, on ollut tärkeää, kun on toinen polvi pieniä. Huomenakin menen päivystämään Eetu Hermannia. Nämä ovat mummin ja minun nykyelämän tärkeimpiä tehtäviä.

- Humanistin ja isoisän toivomus toteutuu hänen omassa elämässään, niinhän me elämänfilosofiamme mukaan uskomme. Teimmepä tehtäväämme ja työtämme millaisissa oloissa hyvänsä, oma persoonallisuus kuitenkin aina saa tilaa. On hyvin tärkeää, että oma henkilö, oma olemus, tämä kokonaisuus saa vuorovaikutuksenelämässämme, Jaakko miettii ja jatkaa:

- Jos emme saa toteutetuksi sellaisia päämääriä, joita henkilökohtaiset ystävämme tukisivat, elämänkuvioimme on puutteellinen. Siksi olisikin kodissa, päivähoitossa, koulussa, ystävien ja ihmisten kesken yritettävä tukea niitä tekijöitä ja mahdollisuuksia, joita jokaisella ihmisellä on erikseen ja yhdessä.

- Olisi tavatonta, jos kasvatuksemme rajoittuisi vain johonkin ideologiaan, joihinkin päämääriin, joista jälkipolvemme, lapset ja lastenlapset eivät kokonaisuutena saisi myönteisiä kokemuksia. Jos pieni lapsi kohdatessaan läheistensä kasvot myönteisinä, hyvällä mielellä,

saa elämänsä rakennetuksi tällaisten myönteisten kokemusten varaan, hänestä tulee vahvempi ja ehyempi.

- Meidän kasvuympäristömme, lasten ja lastenlastemme kasvuympäristö, on kovin kolhi-va, vaikea ja ankara, jolloin jää toteutumatta ihmisten mahdollisuudet, jotka jokaisella kuitenkin on. Jokainen lapsi on oikeutettu hyvään kasvuympäristöön.

- Siitä, mitä näemme nyt ympärillämme ja yhteiskunnassamme, kun koulujen mahdollisuuksia ja resursseja on rajattu, ei hyvä seuraa. Pienet kyläkoulut, 800 kappaletta, on viime vuosina lakkautettu. Lähikoulu merkitsee lapsen oppimiselle ja kasvamiselle tukiympäristöä. Jos hänet kuljetetaan eri kouluun, hän menettää hyvin paljon oman koulun hengestä, omasta opettajasta. Ikävää on myös se, ettei resursseja vähennettäessä koulukirjastojakaan enää rahoiteta, samoin kuin tukitoimia, erityisopetusta ja lasten erilaisuuden huomioonottamista.

- Näistä kannan huolta ja näitä pitäisi poliitikkojemme herätä tutkimaan. Parhailaan on meneillään peruskoulun tuntijakopohdinta ja peruskoulun opetussuunnitelmien uudet perusteet mietittävinä. Ei niistä tule riittävän hyviä, mikäli ne ovat vain virkamiesten varassa. Yhteistyö tutkijoiden, vanhempien ja opettajien kanssa on aivan korvaamatonta. Vuosituhannen kasvatus on ainakin nyt kym-

meneksi vuodeksi menossa nykypäätösten mukaiseksi.

- Lapset ovat turvattomia. Sen näkee ihan nuorten tyttöjen ja poikien häiriökäyttäytymisestä julkisilla paikoilla ja huumeitten leviämisestä. Meillä on uhkia, joita ei ollut 60- eikä vielä 70-luvuillakaan, jolloin vielä oli paljon yhteiskunnallista keskustelua. Tarvitaan koulu yhteisön, lasten vanhempien, ja asukkaiden yhteistyötä, jossa vaalitaan kaikin keinoin kasvatustavoitteita, joita olemme oppineet ajan myötä arvostamaan.

- Uudet tarjotut näkökohdat voivat olla keisarin uusia vaateteita. Tarvitaan pieniä poikia huutamaan: "Keisarilla ei ole vaatteita!"

Jaakon mielestä tarkkaan arvioiva näkemys olisi paikallaan varsinkin poliitikkojen piirissä.

- Onneksi on vanhempia, jotka ymmärtävät vaalia kotiympäristössään lapsen kasvua, jotta he saavat kaiken tarvitsemansa tuen. 2000-luku on niin paljon erilaisempi vaikutuksiltaan. Koulun, alan henkilöiden ja opettajien on oltava valveilla enemmän kuin koskaan aikaisemmin. Ei pidä myös unohtaa, mistä on lähtöisin. Jos kasvat luonnon parissa, arvostat luontoa ja hoidat itse kasveja, niin se antaa voimaa elää eteenpäin.

TEKSTI: Saini Lanu

KUVA: Jaakko Linnankivi

RATTOISAA
PÄÄSIÄISTÄ!

Jenny Jyström

Ota nyt varaslähtö Vappuun

SIMAA JA SIRKUSHUVEJA

*26.4. Jupperin koululla klo 17-20
Koko perheen railakas kevättrieha*

Leikkejä

Munkkeja

Ilmapalloja

Onnenpyörä

Ongintaa

Pelejä

Vohveleita

Simaa

Leivonnaisia

Makkaraa

Kahvia

Arpajaisia

ym. ym. ym..

Järj. JUKOVA ja Jupperin koulun luokat

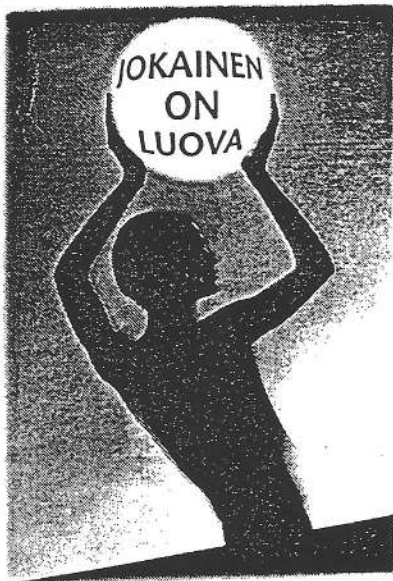
Kaiken
takana
on
nainen !

LaSai

MAINOSTOIMISTO

SAILA SALONEN
Mainonnan suunnittelija, MAT

Matkamiehenpolku 1 D, 00320 HELSINKI (Etelä-Haaga)
Puh. (09) 4580 223, fax (09) 4580 343, GSM 0400 - 422100

*Luovuus ei ole luoviksi itseään kutsuvien etuoikeus.
Jokainen pystyy ylittämään rajansa, yhdistelemään uutta ja vanhaa,
uimaan vastavirtaan.*

*Luovuus ei ole välineistä kiinni, se on asenne.
Hyvissä käsissä ja kannustavassa ilmapiirissä
luovuus on avain menestykseen.*

Canon

MAHDOLLISUUKSIA VIESTÄ PAREMMIN.

**ELINTARVIKEKIOSKI
AVATTU JUPPERISSA!**

MYÖS B-OIKEUDET!!

AUKIOLOAJAT:
arkisin 15.00-21.00
viikonloppuisin 14.00-21.00

Tompan kiosk
Tammipääntie 55, Juppuri

HIUSLINNA

Parturi Kampaamo HIUSLINNA, Tammipääntie 55, Juppuri
puh./Fax 854 4539

Eija Varelius (GSM 0500 966289), Sanna Varelius (GSM 040 5930584)

Aidasta näkösuoja ja piristystä pihaan

Kotikylämme suosiolla on myös kääntöpuolensa; asuinalueemme tiivistyy ja jokainen vapaa tontti on kohta rakennettu. Pihat pienenevät sitä mukaa kuin talot suurenevät. Kun uusi talo tulee naapuriin tai muuten vaan olisi mukava uudistaa pihaansa, ensimmäiseksi tulee eteen sopivan aidan valitseminen. Joku päättyy nopeasti näkösuojaa antavaan lauta-aitaan, moni taas on alueemme perinteiselle ilmeelle uskollinen ja valitsee ikivihreän kuusiaidan tai leikkattavan pensasaidan.

LEIKATTAVAT PENSAS Aidat

Ainakin Etelä-Suomen yleisin pensasaita lienee orapihlaja-aita. Sen hyviä puolia ovat suotuisissa kasvuolosuhteissa tiiviys ja tuuheus. Orapihlajaa pitää leikata usein ja erityisesti istuttamisen yhteydessä. Aidan pitäisi olla muodoltaan A:n -mallinen, jolloin lumen paino ei riko aita. Sivujen leikkaamisella tuuheetuu orapihlaja-aita myös alhaalta. Piikkisyys on orapihlajan ongelma ja siksi leikkausjäte kannattaakin silputa tai viedä kaatopaikalle.

Hyvä leikattava pensasaita on kiiltävälehtinen tuhkapensas, josta saa tuuhean ja piikittömän näkösuojan, joka sietää ja vaatii leikkamista vuosittain. Kuusiaita on hidaskasvuinen, mutta ikivihreänä erinomainen ja ympärivuotinen näkösuoja. Kuusiaitaakin pitää ehdottomasti hoitaa leikkauksilla, muuten huomaa saaneensa ylikasvaneen kuusikon rajalleen aidan sijasta.

VAPAASTI KASVAVAT Aidanteet

Omia aitasuosikkejani ovat syreenit. Aivan tavallinen pihasyreeni, vaikkapa lilaa ja valkoista vuorotellen istutettuna, on perinteisen kaunis ja hurmaavasti tuoksuva aita. Pihasyreeniä rehevämpikasvuisella unkarinsyreenillä on tummemman lilat kukat ja leveämpi kasvutapa. Myös syreenejä kannattaa leikata, saadakseen aidastaan tuuhean, muttei kuitenkaan liian leveää ja puumaista. Syreenejä kannattaa lannoittaa reilusti esim. kompostimullalla, Biolanin kanankakalla tai puutarhan yleislannoitteella. Maan pitäisi olla kosteaa ja kuohkeaa, hiekkaisella maalla syreenit kasvavat kituliaasti.

Ennen kovin suosittu siperian hernepensas kasvaa helposti liian korkeaksi ja jää alhaalta

harvaksi. Se ei siedä leikkausta, vaan saa leikkattuna helposti ikävännäköistä harmaata härmää lehtiinsä. Siperian hernepensasta kannattaakin käyttää vain isoilla pihilla ja mielellään vapaasti kasvavana aidanteena.

Vapaasti kasvavat, harvoin leikattavat aidanteet ovat mielenkiintoinen vaihtoehto yksitoikkoiselle pensasaidalle. Aidanteeseen pensaat istutetaan harvempaan kuin varsinaiseen pensasaitaan, ja aidanteessa käytetään monia lajeja tuomassa vaihtelua pensasaidan korkeuteen, väriin ja kukinta-aikaan. Aidanne voi olla, mikäli pihan koko antaa myöten, vaihteleva myös leveydeltään. Savisen maan rehevässä aidanteessa voisi olla pikku puu, vaikka koristemomina levittämässä oksiaan laajemmallekin. Aidanteessa voisi vuorotella vaikkapa jasmike ja lumipalloheisi, jonka juurella kasvaisi kaunislehtisiä perennoja, kuunliljoja.

Hiekkaisen ja kuivan pihan aidanteeseen istuttaisiin juhannusruusua, valkoista pensashanikkia ja kotipihlajia. Juurella voisi kukkia alkukeväästä paljon sipulikukkuja.

Oman pihan kevättöiden lomassa kannattaa käydä myös omakotiyhdistyksemme talkoissa. Tänä vuonna voitaisiin ottaa tavoitteeksi linjojen 15 ja 248 päätepysäkkialueen suunnittelu. Nyt Jupperiin tulijat toivottaa tervetulleeksi masentavannäköinen, tupakantumppien ja roskalaatikoiden värittämä asfalttikenttä.

Tavataanko talkoiden jälkeen Tammenterhossa kahvipöydän ääressä ja mietitään yhdessä, mitä saisimme yhteisvoimin, ja mahdollisesti kaupungin avustuksella aikaan?!

SIRPA HERTELL

puutarhuri ja kaupunginvaltuutettu

Keskiviikkona 9.5.01 klo 19-20 Tammenterhossa nautittavan talkookahvitauktion aikana puutarhuri Kari Nikulainen, Tolppolan taimistosta, vastaa talkoolaisten kysymyksiin pihan- ja puutarhanhoidosta. Kaikki mukaan!

Seitsemän helppoa kysymystä: ANNA JA EMMI???????

1. Kerro itsestäsi: missä syntynyt, perheestäsi, koulustasi jne:

ANNA: - Olen syntynyt Espoossa, kävin ala-astetta kolme luokkaa Viherlaaksossa ja vaihdoin neljännen luokan alussa Jupperin ala-asteelle. Yläasteen kävin Karakalliossa ja nyt olen Kauniaisten lukiossa. Kouluaineista mielenkiintoisinta on psykologia ja maantieto.

- Minulla on kaksi veljeä, kaksoset **Antti** ja **Tuomas**, jotka ovat 15-vuotiaita.
- Vedän kahta kerhoa: Jupperin omakotiyhdistyksen askartelukerhoa ja Järvenperässä Kanta-Espoon seurakunnan tyttökerhoa (vuodesta -98 lähtien). Kirjoitan nuorten kolmumneja ESSEEn (Espoon Seurakuntasanomat).

2. Mitä harrastat?

- ANNA: - Luen mielelläni kaikenlaisia kirjoja, olen ystäväni kanssa ja joskus lumilautailen.
- Pidän myös piirtämisestä.

3. Mitä luet ja mitä musiikkia kuuntelet?

- ANNA: - Luen erilaisia kirjoja ja mielenkiintoisia lehtiartikkeleita.
- Melkein kaikki musiikki menettelee riippuen siitä millainen mielentila vallitsee. Yksin on kiva kuunnella jotain rauhallista, kavereiden kanssa vaikkapa Suomirokkia.

4. Mikä on mieliruokasi/juomasi?

- ANNA: - Äidin tekemät ruuat ovat kaikista parhaimpia. Kun olin alle 4-vuotias, oli ruisleipä suurta herkkuaani, mutta sitten minulla todettiin olevan keliakia, joten en enää voi syödä ruisleipää.
- Paras juoma on mummon tekemä mehu.

5. Onko sinulla lemmikkieläintä?

- ANNA: - Ei ole, mutta jahka muutan pois kotoa, aion hankkia suuren koiran ja käärmeen.

6. Mitä toivoisit eniten?

- ANNA: - Onnellista elämää.

EMMI: - Olen asunut koko ikäni idyllisessä Jupperissa! Ensimmäiset kouluvuoteni vietin Jupperin ala-asteella ja sieltä siirryin Karakallion yläasteelle. Nyt opiskelen Viherlaakson lukiossa toista vuotta.

- Perheeseeni kuuluu vanhempien lisäksi pari vuotta nuorempi veljeni **Kalle**.

- Koulun ohella en ole ehtinyt paljon muita töitä tehdä, tosin sain juuri ilokseni kuulla, että pääsin kesätöihin Rautakirjaan. Kesäkuuni sujuu siis varastossa lehtiä pakkaillessa...

2. Mitä harrastat?

- EMMI: - Harrastuksiini kuuluu lukeminen ja toinen intohimoni on kirjoittaminen. Näin teini-ikäisenä tyypillisiin harrastuksiin kuuluu tietysti kavereiden kanssa hengailu ja kahviloissa luhaaminen. Tänä vuonna olen käynyt myös koulun lisäksi portugalín kieltä opettelemassa.

3. Mitä luet ja mitä musiikkia kuuntelet?

- EMMI: Kaikkea mahdollista; ahmin kirjoja päivittäin! Ehdottomia suosikkeja ovat Rosa Liksom ja klassikkoihin lukeutuva Dostojevski.
- Musiikkimaku on monipuolinen, aamulla en saa silmiä auki, jos radio ei ole päällä!

4. Mikä on mieliruokasi/juomasi?

- EMMI: - Suosikkini on kiinalainen ruoka. Voisin syödä sitä joka päivä!!
- Lempijuoma on maito. Juon sitä aina ja kaiken kanssa.

5. Onko sinulla lemmikkieläintä?

- EMMI: - Kyllä on: kaksi leopardigekkoa. Liskot ovat iältään parivuotisia ja ne ovat molemmat tyttöjä. Nimet ovat **Sid** ja **Roberta**.

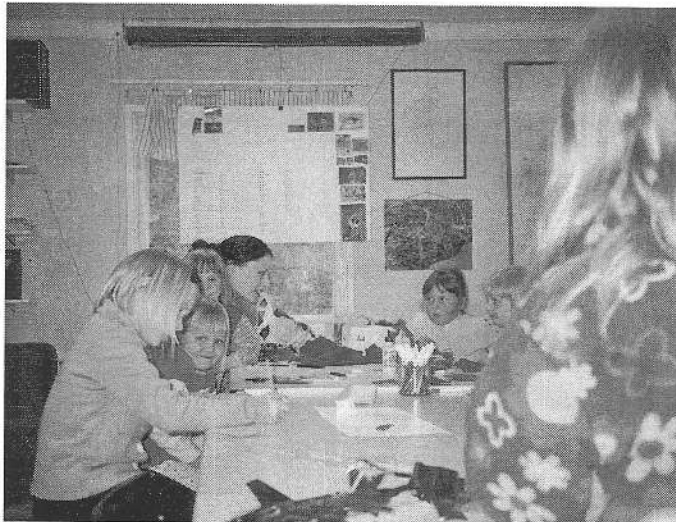
6. Mitä toivoisit eniten?

- EMMI: - Tällä hetkellä toivon, että minusta vielä joskus tulee ylioppilas!!

käännä ->

7. Missä tunnet olevasi kaikkein onnellisin?

ANNA: - Omassa sängyssä, oman kullan kainalossa.

Emmi ja lapset työn touhussa, Anna selin kuvaajaan

- Lisäksi suurin haaveeni on, että parin vuoden kuluttua pääsen muuttamaan Portugaliin...

7. Missä tunnet olevasi kaikkein onnellisin?

EMMI: - Silloin kun istutaan veikan kanssa sohvalla ja katsellaan vaikka jotain leffaa. Niistä hetkistä tulee sitä tärkeämpiä, mitä vanhemmaksi kasvaa. Ymmärtää, että muutaman vuoden kuluttua ei saakaan enää tapella kaukosäätimestä kenenkään kanssa!!

- Pikkuveli on mulle hurjan tärkeä - nyt se ainakin tietää sen, kun se lukee lehdestä...

- o -

Anna Westerlund ja Emmi Karjalainen ovat vetäneet Jupperin Omakotiyhdistyksen askartelukerhoa vuoden 1999 alusta, siis kolmatta vuotta. Tammenterhossa tytöt ovat laittaneet näytteille askartelussa aikaansaadut eri teokset, joita kokousväki on saanut ilokseen ihailta. - Ensi vuonna tytöistä tulee abiturientteja, joten koulutyö vaatii kaiken ajan. Luvassa on kuitenkin tyttöjen työlle jatkajia. Anna ja Emmi ovat vielä tämän kevään loppuun asti joka torstai-ilta klo 18-19 Tammenterhossa askartelua ohjaamassa ja toivottavat kaikki askartelijat tervetulleiksi!

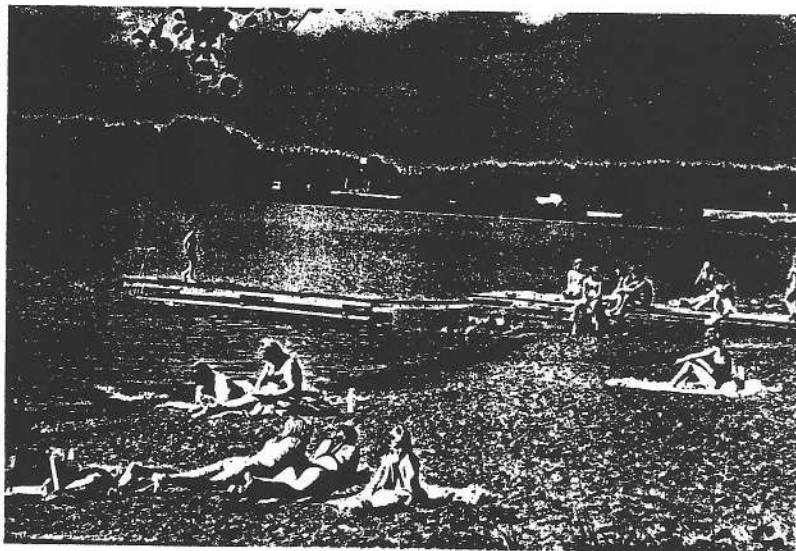
UUSI PAINOS TIETOPAKETISTA

Yhdistys on ottanut uuden painoksen Perinne- ja tiedotustoimikunnan toimittamasta "JUPPERITIETOUTTA - avuksi ja hyödyksi" -kirjasesta. Tiedot on tarkistettu vuoden 2001 mukaisiksi. Tietopakettia täydentävät tiedot löytyvät internetistä kotisivuillamme: <http://www.netcore.fi/joy/>.

Kirjanen on kätevä pieni tietopaketti omakotiyhdistyksen uusille jäsenille. Sen toivotaan auttavan orientoitumisessa sekä Jupperiin että lähiympäristöön.

SL

JUPPERITIETOUTTA - avuksi ja hyödyksi -

Toimittanut
JUPPERIN OMAKOTIYHDISTYS RY
Perinne- ja tiedotustoimikunta

2000

TAPAHTUMAKATSAUS²⁴

TEKSTI: Saini Lanu

KUVAT: Kimmo Sierimo

TALVITAPAHTUMA 112-päivänä Jupperin Rantaniityllä

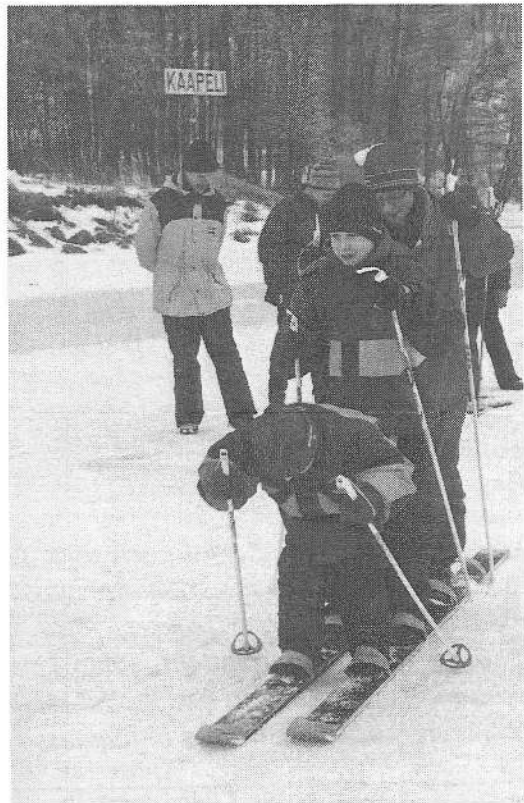
Rantaniityn perinteistä talvitapahtumaa vietettiin tänä vuonna poikkeuksellisella tavalla, kun sunnuntai 11.2. sattui sopivasti Hätänumeropäiväksi. Niinpä paikalliset yhteisöt: Laaksoalahden Huvilayhdistys, Pitkäjärven VPK yhtyivät oman yhdistyksemme järjestelyihin mukaan.

Talvitapahtumaan yhdistettiin samalla keräys PjVPK:n ensivasteryhmälle tärkeän, kannettavan *Defibrillaattorin* hankintaa tukemaan. Kyseisen laitteen avulla voidaan poistaa sydänlihaksen kammiovärinä, jolloin sydämellä on edellytykset käynnistyä normaalisyykkeeseen joko itsestään tai paineluvytyksen avulla.

Sunnuntai valkeni sumuisena, joka tavallaan ennusti aamun yhdeksän asteen pakkasen lauhtumista iltapäivällä nollan tienoille ja päivällä sai nauttia jopa auringostakin, joka iltapäivällä kuitenkin väistyi pilvien taakse. Hiihtokilpailuihin osallistui taas innokkaita hiihtäjiä ja jäällä harjoitettiin ikään kuin joukkohiihtoa suksilla, joille oli lastautunut neljäkin hiihtäjää kerralla.

Pitkäjärven vpk:laiset näyttivät havainnollisesti, miten tulipaloja sammutetaan, ja samalla antoivat informaatiota mm. palovaroittimista. Lisäksi oli myynnissä erilaisia paloturvallisuuteen liittyviä tarvikkeita.

Kolmen eri järjestäjän kahvi-, mehu-, makkara- ja pullakojut olivat ahkerassa käytössä, sillä innokkaita ostajia oli runsaasti - kaksi-kolmesataa osallistujaa. Kaikki myynnistä saadut tulot luovutettiin em. laitteen hankintaa varten.

HIIHTOKILPAILUTULOKSET:

Sarja alle 5 vuotta:

	aika min:
I. JUHO KUIKO	4.04
II. TEEMU RÄSÄNEN	4.32

Sarja alle 7 vuotta:

I. JAAKKO HOLOPAINEN	2.04
II. JENNI PULKKINEN	2.46

Sarja alle 10 vuotta:

I. SAMUEL SUIKKANEN	2.04
II. RAKEL SUIKKANEN	2.08
III. ULRIKA HYRY	2.14
IV. LAURA HOLOPAINEN	2.18
V. JASMINE HANNUKAINEN	2.35
VI. VELI-MATTI AHLROTH	2.38
VII. DOMIC HANNUKAINEN	2.56

Sarjat yli 10 vuotta:

I. ANU SAVOLAINEN	2.31
II. KAROLIINA HYRY	2.36
III. OILI PELKONEN	2.42
IV. SYLVIA HYRY	2.44

I. OLLI SAVOLAINEN	2.31
II. LEO HYRY	2.45

**ONNITTELUT KAIKILLE
OSALLISTUJILLE!**

TALVITAPAHTUMAN KUVASATO

Iloisia ilmeitä, koiravaljakkoajoa, sammutusnäytöksiä, hiihtoa kilpaillen ja rennosti ryhmässä, virvokkeita nauttien ym., järjestäjinä Jupperin Omakotiyhdistys, Laaksolahden Huvilayhdistys ja Pitkäjärven VPK.

Eräs pilotti oli Laihialla tekemässä hurjia lentonäytöksiä kolmipaikkaisella avokoneella. Näytösten jälkeen eräs laihialainen pariskunta halusi päästä lentämään pilotin ohjauksella puoleen hintaan. Pitkän tinkimisen jälkeen pilotti lupasi ottaa heidät kyytiin ilmaiseksi sillä ehdolla, että molemmat olisivat hiljaa koko matkan.

Lennolla pilotti teki kaikki temput, jotka osasi. Kun hän lähti laskeutumaan, hän sanoi kääntymättä:

- Kyllä te sitten olette kova-hermoisia. Ainoatakaan inahdusta ei kuulunut koko matkan aikana.

- Eihän tuo lento nyt ollut mitään, mutta siinä vaiheessa meinasin kyllä huutaa, kun akka putosi, mies sanoi.

Kalle oli käymässä Vaasassa. Siellä hän tapasi naapurinsa Lahtisen.

- Mitäs sinä täällä teet?
Kalle kysäisi.

- Olen häämatkalla, naapuri vastasi.

- No missäs sinun vaimosi sitten oikein on? Kalle ihmetteli.

- Hän on käynyt Vaasassa jo aikaisemmin.

Mikä on laihialainen ilmapuntari?

- Silakka. Kun on hellettä, se haisee. Kun on pakkasta, se jäätyy.

- Tuoksutpa hyvältä tänään. Mitä olet laittanut?

- Puhtaat sukat.

Julia Tarvainen, 15 v.

Maalarilla oli uusi oppipoika.
- Maalaapas tuo ikkuna sillä aikaa, kun minä olen kahvilla, mestari sanoi.
Puolen tunnin kuluttua oppipoika tulee ja kysyy:
- Maalataanko myös ikkunan karmit?

Ville meni lääkäriin ja väitti olevansa hevonen.
- Mistäs asti Ville on ollut hevonen? lääkäri tiedusteli ystävällisesti.
- No, ihan varsasta asti.

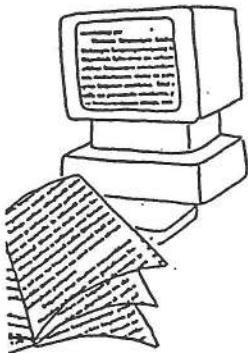
Rouva Virtanen luki lääkärinkirjaa.

- Taivaan vallat, olen sairastunut malariaan!

- Höpö, höpö, eihän sinulla ole ollut mitään oireitakaan.

- Mutta tässä sanotaankin, ettei aluksi huomaa mitään.

NYKYTEKNOLOGIAN SLANGI KIELENKÄYTÖN SIISTIJÄNÄ

Äskettäin luin Hesarista (Tiede & Ympäristö-sivu, 27.1.01), kuinka vanhaa perua on suomenkin kielessä yleinen ilmaus PC, personal computer. Sanaparin etymologiaa on pengottu, ja kaikkein etäisimmän lähtökohdan väittää saavuttaneensa Yhdysvalloissa sanojen juuria tutkiva kirjastotutkija Fred Shapiro.

Hänen mukaansa sanaparia personal computer on käytetty ensi kertaa maailmanhistoriassa 4. lokakuuta 1968 Science-lehdessä, jossa komeilee Hewlett-Packardin HP9100A -laitteen mainos.

Juttu palautti mieleeni viime presidentinvaalien jälkeen kuulemani uuden ilmaisun, jota tietoteknologiaa harrastavat ja vaalien tuloksesta pettyneet tuttuni käyttivät sanoessaan: "Tulos oli ihan peeceestä".

Ensin ihmettelin, mutta johan valkeni: kaikkihan me tunnemme ne karkeat ilmaisut: "ihan p:stä", "ihan päin p:tä", joten kielenkäyttöhän näin siistiytyy. "Ihan päin PC:tä", tai "ihan PC:stä" -ilmaisujen käyttö on huomattavasti miellyttävämpää, vai mitä.

Tietääkö joku vastaavaa lisää? kysy toimitus.

KULTTUURIHISTORIAA HÄVITETÄÄN

- Espoon kaupungin toimesta?!

Jupperissa, Vahverotiellä, Vannaksen tontilla ollaan tuhoamassa vuosikymmenten aikana istutettuja harvinaisia kasveja ja puita peltilehmärakenteiden tieltä. Vahverotietä ollaan leventämässä, mutta ainoastaan tien toiselta puolelta, koska peltilehmäntalo on rakennettu ihan tontin rajalle. Näin ollen saadaan varmasti kaadettua kivistä aikoinaan rakennettu kiviaita, jollaista nykynörtit ja kännykkäkansa ei unelmissaankaan pystyisi saamaan aikaiseksi.

Mitä tekevät vihreät kaupunkinuoret pubeissaan asian eteen: ottaa vielä yhdet bisset ja repivät rahaa seinästä. Eikö kiinnostusta uunilintujen pesät ja vuosikymmenten työ kasviston suojelemiseksi? Onko Espoo niin lähellä, ettei saa päivärahaa eikä lentolippuja jonnekin Äkäslompolon suolle ja kelohonkakievariin?

Mitä tekevät siniset ja punaiset? Huutavat vain: äänestä minua ja sitten unohtavat ja lähettävät kirjelmiä ja räpeltävät tietokoneitaan ja kännyköitään lähettäen sähköpostia ja tekstiviestejä toisilleen. Mutta kuka varjelee vuosikausien uurastusta luonnon eteen? Ei kukaan, ei edes Espoon kaupunki.

Olisiko mitään vielä tehtävissä asian eteen?

1. Tie poikki läpiajolta Vannaksen kohdalla.

2. - Jos jostain löytyisi nörttejä tai virkamiehiä nostamaan kivi kiveltä ja siirtämään

kiviaita tontin tulevalle tienreunalle;

- löytyykö pubikansasta sitä tekemään, olisi kiva nähdä - tuskinpa riittää hauista;

- ja sitten puna-sini-vihreitä siirtämään erikoiskasvit ja -puut suojaan tien alta;

- nyt olisi niiden vaalilupausten lunastuksen aika, jos on miestä ja naista. Tokkopa löytyy, vaikka niitä täällä meilläkin on ihan omasta takaa.

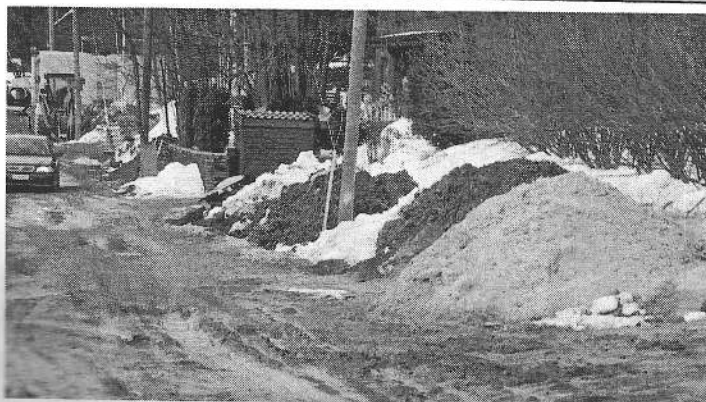
Ja mitä tekevät kulttuuri- ja museolautakunta? Pitävät varmaan palaveria bunkkereissaan, etteivät korkokengät savetu eivätkä multaannu. Sopisi käydä paikalla ajoissa eikä vasta sitten kun on tuho käynyt, jolloin voi kirjoittaa tietokoneelle, että tieto tuli liian myöhään eikä tietokoneelle voitu tehdä mitään.

Grynderit kaatavat metsää merimaiseman tieltä ja kaupunki korvaa puut uusilla. Espoon kaupunki tuhoaa kulttuuria eikä kukaan sano mitään.

Nyt on aika tehdä kiviaidan ja kasviston siirto viidellä miljoonalla kaupungin laskuun peltilehmätalojen tieltä.

Kivimiehet ja hortonomit töihin!

K. SIERIMO

Vahverotiellä myllätään ja rakennetaan

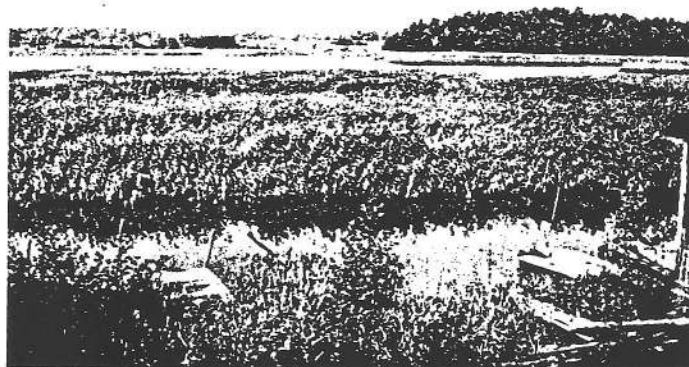
**Espoon ympäristölautakunnan
SEURANTA-
RAPORTTI 1/2001**

Espoon ympäristölautakunnan julkaiseman seurantaraportin no 1/2001: *Espoon lintuvesien pesimälinnuston seuranta 2000* esipuheessa kerrotaan mm. seuraavaa:

"Lintuvedet muodostavat yhden arvokkaimmista luontokohteista Espoossa, ja niiden tilaa on seurattu säännöllisesti vuodesta 1984 lähtien. Espoossa sijaitsee yksi kansainvälisesti arvokas lintuvesi, Laajalahti, ja kolme valtakunnallisesti arvokasta lintuvettä. Kohteista Laajalahti ja Espoonlahti kuuluvat Euroopan Yhteisön Natura 2000 -verkostoon ja Matalajärvin liitettäneen siihen. Tässä selvityksessä on perehdytty kuuden arvokkaan lintuvesikohteen tilanteeseen kesällä 2000."

Julkaisua voi kysyä ympäristökeskuksesta:
p. 806 4832 tai 806 4838,
fax 806 4846, sähköposti:
ymparisto@espoo.fi

SL

**ESPOON LINTUVESIEN
PESIMÄLINNUSTON SEURANTA 2000**

Espoon ympäristölautakunnan julkaisu 1/2001

Riihiniityntien ja ent. Ylänkötien bussipysäkillä paperinkeräyslaatikot tuhoutuneet. Joku ilmeisesti törmännyt niihin helmikuussa. (Kuv. Kimmo Sierimo)

TAPAHTUU TAMMENTERHOSSA

AVANTOKERHO PERUSTETAAN

Tervetuloa Tammenterhoon lauantaina 28.4.01 klo 15
 AVANTOKERHON PERUSTAVAAN KOKOUKSEEN!
 Kutsujana Marjaleena Koskiniemi.

ASKARTELUKERHO

Askartelukerho kouluikäisille ja vähän nuoremmillekin torstaisin klo 18-19. Vetäjinä vielä tämän kevään Emmi Karjalainen ja Anna Westerlund. Tervetuloa mukaan!

toivovat Anna, p. 59 71 50 ja Emmi, p. 854 4202.

"SAININ SEURA"

"Sainin seurassa" jatketaan näyttelyitä ym. yhdistyksen asioita valmistellen ja toteuttaen. Kaikkein muuhunkin ideointiin ja suunnitteluun toivotaan lisää porukkaa. Yhdistyksen juhlakirja on edelleen jaossa ja myynnissä.

Avoimet ovet joka toinen tiistai klo 19-21.

Tulkaa mukaan! puh. 854 6054/SAINI

SUKUTUTKIMUSKERHO

Sukuja tutkitaan Pirjo Mattilan asiantuntevalla ohjauksella joka toinen keskiviikko (parillisina viikkoina) klo 19-21.

Tulkaapa tutkimaan! toivottaa PIRJO, puh. 855 5004

->-> TAMMENTERHO ON JÄSENISTÖN KÄYTETTÄVISSÄ
 TIEDUSTELUT LEENA VIRTANEN PUH. 853 4304